

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
	IV <i>Teave</i>	
	TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT JA ORGANITELT	
	Kohus	
2007/C 211/01	Euroopa Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 199, 25.8.2007	1
	V <i>Teated</i>	
	KOHTUMENETLUSED	
	Kohus	
2007/C 211/02	Kohtuasi C-503/04: Euroopa Kohtu (teine koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Liikmesriigi kohustuste rikkumist tuvastav Euroopa Kohtu otsus — Täitmata jätmine — EÜ artikkel 228 — Euroopa Kohtu otsuse täitmiseks vajalikud meetmed — Lepingu ülesütlemine)	2
2007/C 211/03	Kohtuasi C-507/04: Euroopa Kohtu (neljas koda) 12. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Loodusliku linnustiku kaitse — Direktiiv 79/409/EMÜ — Ülevõtmismeetmed)	2
2007/C 211/04	Kohtuasi C-119/05: Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsuse- taotlus) — Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato <i>versus</i> Lucchini Siderurgica SpA (Riigiabi — ESTÜ — Terasetööstus — Ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi — Tagasinõudmine — Siseriikliku kohtuotsuse seadusjõud)	3

2007/C 211/05	Kohtuasi C-212/05: Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Bundessozialgericht'i eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Gertraud Hartmann <i>versus</i> Freistaat Bayren (Piirialatöötaja — Määrus (EMÜ) nr 1612/68 — Teise liikmesriiki elama asumine — Töötü abikaasa — Lapsehooldustasu — Abikaasale toetuse andmisest keeldumine — Sotsiaalne soodustus — Elukoha tingimus)	4
2007/C 211/06	Kohtuasi C-213/05: Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Bundessozialgericht'i eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Wendy Geven <i>versus</i> Land Nordrhein-Westfalen (Piirialatöötaja — Määrus (EMÜ) nr 1612/68 — Lapsehooldustasu — Toetuse andmisest keeldumine — Sotsiaalne soodustus — Elukoha tingimus)	4
2007/C 211/07	Kohtuasi C-277/05: Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Conseil d'État (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Société thermale d'Eugénie-les-Bains <i>versus</i> Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Käibemaks — Kohaldamisala — Käibemaksuga maksustatavaid teenuseid puudutavate lepingute raames makstud käsiraha, mis jääb lepingu täitmata jätmise tõttu teenuse osutajale — Kvalifikatsioon)	5
2007/C 211/08	Kohtuasi C-399/05: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juulil 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Kreeka Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 93/38/EMÜ — Riigihanked veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris — Soojuselektrijaama ehitamine ja käikulaskmine — Konkursile lubamise tingimused)	5
2007/C 211/09	Kohtuasi C-460/05: Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Poola Vabariik <i>versus</i> Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu (Direktiiv 2005/36/EÜ — Kutse kvalifikatsioonide tunnustamine — Üldõed — Ammaemandad — Poola haridust tõendavatele dokumentidele kohaldatavad erisätted — Kehtivus — Põhjendamiskohustus — Kehtestamine ühinemisaktiga)	6
2007/C 211/10	Kohtuasi C-142/06: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Østre Landsret (Taani) eelotsusetaotlus) — Olicom A/S <i>versus</i> Skatteministeriet (Ühine tollitariifistik — Tariifibrüügid — Klassifitseerimine kombineeritud nomenklatuuris — Automaatsed andmetöötlusseadmed — Modemi funktsiooniga võrgukaardid — Mõiste „spetsiifiline funktsioon“)	6
2007/C 211/11	Kohtuasi C-155/06: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 96/29/Euratom — Elanikkonna ja töötajate tervise kaitse ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest — Ettenähtud tähtjaks lõplik üle võtmata jätmine)	7
2007/C 211/12	Kohtuasi C-182/06: Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Cour administrative'i (Luxembourg) eelotsusetaotlus) — Luksemburgi Suurhertsogiriik <i>versus</i> Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink (EÜ artikkel 39 — Mitteresidentide tulumaks — Maksumäära arvutamine — Teises liikmesriigis asuv kinnisvara — Saamata jäänud üürituluarvesse võtmata jätmine)	7
2007/C 211/13	Kohtuasi C-213/06 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ülesehitusamet (EAR) <i>versus</i> Georgios Karatzoglou (Apellatsioonkaebus — Ajutine teenistuja — Töölepingu lõpetamine)	8
2007/C 211/14	Kohtuasi C-310/06: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Gerechthof te Amsterdam'i (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — F.T.S. Interantional BV <i>versus</i> Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West (Ühine tollitariifistik — Kombineeritud nomenklatuur — Klassifitseerimine — Kondita, külmutatud ja soolaga immutatud kana tükid — Määruse (EÜ) nr 1223/2002 kehtivus)	8

2007/C 211/15	Kohtuasi C-402/06: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden'i (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V. versus Staatssecretaris van Financiën (Ühine tollitariifistik — Tariifne klassifitseerimine — Kombineeritud nomenklatuur — Piima kalgendamisel ja olulise osa vadaku eraldamisel saadud toode) 9	9
2007/C 211/16	Kohtuasi C-517/06: Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2003/98/EÜ — Avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamine — Ettenähtud tähtjaks ülevõtmata jätmine) 9	9
2007/C 211/17	Kohtuasi C-26/07: Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2004/80/EÜ — Kuriteoohvritele hüvitise maksmine — Ettenähtud tähtjaks ülevõtmata jätmine) 10	10
2007/C 211/18	Kohtuasi C-50/07: Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2004/24/EÜ — Ravimpreparaadid — Traditsioonilised taimsed ravimid — Ühenduse eeskiri — Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Ettenähtud tähtjaks ülevõtmata jätmine) 10	10
2007/C 211/19	Kohtuasi C-61/07: Euroopa Kohtu (viies koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve süsteem — Kyoto protokoll rakendamine) 11	11
2007/C 211/20	Kohtuasi C-90/07: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 12. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2004/12/EÜ — Pakendid ja pakendijäätmed — Ettenähtud tähtjaks ülevõtmata jätmine) 11	11
2007/C 211/21	Kohtuasi C-220/07: 27. aprillil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik 11	11
2007/C 211/22	Kohtuasi C-263/07: 1. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik 12	12
2007/C 211/23	Kohtuasi C-268/07: 6. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik 13	13
2007/C 211/24	Kohtuasi C-271/07: 7. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik 13	13
2007/C 211/25	Kohtuasi C-272/07: 7. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik 14	14
2007/C 211/26	Kohtuasi C-273/07: 7. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik 14	14
2007/C 211/27	Kohtuasi C-276/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Corte d'appello di Firenze (Itaalia) 11. juunil 2007 — Nancy Delay versus Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) ja Itaalia Vabariik 15	15
2007/C 211/28	Kohtuasi C-278/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 13. juunil 2007 — Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co. versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas 15	15

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2007/C 211/29	Kohtuasi C-279/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 13. juunil 2007 — Vion Trading GmbH versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas	15
2007/C 211/30	Kohtuasi C-280/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 13. juunil 2007 — Ze Fu Fleischhandel GmbH versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 211/31	Kohtuasi C-281/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 13. juunil 2007 — Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 211/32	Kohtuasi C-286/07: 13. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik	17
2007/C 211/33	Kohtuasi C-287/07: 14. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik	17
2007/C 211/34	Kohtuasi C-292/07: 15. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik	18
2007/C 211/35	Kohtuasi C-294/07: 19. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik	18
2007/C 211/36	Kohtuasi C-295/07 P: Euroopa Ühenduste Komisjoni 20. juunil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 29. märtsi 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-369/00: Département du Loiret (Prantsusmaa), keda toetas Scott SA versus Euroopa Ühenduste Komisjon	19
2007/C 211/37	Kohtuasi C-297/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Landgericht Regensburg (Saksamaa) 21. juunil 2007 — Staatsanwaltschaft Regensburg versus Klaus Bourquain	20
2007/C 211/38	Kohtuasi C-302/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas VAT and Duties Tribunal, London (Ühendkuningriik) 29. juunil 2002 — J D Wetherspoon PLC versus The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs	20
2007/C 211/39	Kohtuasi C-303/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus (Soome) 29. juunil 2007 — Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy	21
2007/C 211/40	Kohtuasi C-304/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof (Saksamaa) 2. juulil 2007 — Directmedia Publishing GmbH versus 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Ulrich Knoop	21
2007/C 211/41	Kohtuasi C-305/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale civile di Genova (Itaalia) 2. juulil 2007 — Radiotelevisione italiana SpA (RAI) versus PTV Programmazioni Televisive SpA	22
2007/C 211/42	Kohtuasi C-306/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Højesteret (Taani) 3. juulil 2007 — Ruben Andersen versus Kommunernes Landsforening, Slagelse Kommune (endise Skælskør Kommune) esindajana	22
2007/C 211/43	Kohtuasi C-308/07 P: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso 5. juulil 2007. aastal esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 24. aprilli 2007. aasta määruse peale kohtuasjas T-132/06: Gorostiaga Atxalandabaso versus Euroopa Parlament	23
2007/C 211/44	Kohtuasi C-310/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Lunds tingsrätt (Rootsi) 5. juulil 2007 — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser versus Anders Holmqvist	23

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülj
2007/C 211/45	Kohtuasi C-311/07: 5. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik	24
2007/C 211/46	Kohtuasi C-312/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal d'instance de Paris (Prantsusmaa) 6. juulil 2007 — JVC France SAS versus Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	25
2007/C 211/47	Kohtuasi C-313/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (Hispaania) 5. juulil 2007 — Kirtruna S.L. ja Elisa Vigano versus Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA	25
2007/C 211/48	Kohtuasi C-317/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus (Soome) 10. juulil 2007 — Lahti Energia Oy	26
2007/C 211/49	Kohtuasi C-319/07: 3F, varem Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) 11. juulil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 23. aprilli 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-30/03: Specialarbejderforbundet i Danmark versus Euroopa Ühenduste Komisjon	27
2007/C 211/50	Kohtuasi C-320/07 P: Antartica Srl 11. juulil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (neljas koda) 10. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-47/06: Antartica Srl versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)	27
2007/C 211/51	Kohtuasi C-324/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Conseil d'Etat (Belgia) 12. juulil 2007 — Coditel Barbant SA versus 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale	27
2007/C 211/52	Kohtuasi C-325/07: 11. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik	28
2007/C 211/53	Kohtuasi C-328/07: 13. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik	28
2007/C 211/54	Kohtuasi C-329/07: 13. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik	29
2007/C 211/55	Kohtuasi C-333/07: Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour administrative d'appel de Lyon (Prantsusmaa) 17. juulil 2007 — Regie Networks versus Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne	29
2007/C 211/56	Kohtuasi C-340/07: 19. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik	29
2007/C 211/57	Kohtuasi C-341/07: 20. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Rootsi Kuningriik	30
2007/C 211/58	Kohtuasi C-342/07: 24. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik	30
2007/C 211/59	Kohtuasi C-345/07: 25. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik	30
2007/C 211/60	Kohtuasi C-346/07: 25. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik	31

Esimese Astme Kohus

2007/C 211/61	Kohtuasi T-189/02: Esimese Astme Kohtu 18. juuli 2007. aasta otsus — Ente per le Ville vesuviane versus komisjon (Euroopa Regionaalarengu Fond — Ühenduse rahalise abi maksmise lõpetamine — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Abisaaja õigus hagi esitamiseks — Otsene seos — Kaitseõigus — Määruse nr 4254/88 (EMÜ) (muudetud kujul) artikli 12 rikkumine — Uurimisviga) 32	32
2007/C 211/62	Kohtuasi T-344/04: Esimese Astme Kohtu 19. juuli 2007. aasta otsus — Bouychou versus komisjon (Lepinguväline vastutus — Otsus, millega nõutakse Prantsusmaa poolt äriühingule Stardust Marine antud riigiabi tagastamist — Otsuse tühistamine Euroopa Kohtu otsusega) 32	32
2007/C 211/63	Kohtuasi T-360/04: Esimese Astme Kohtu 19. juuli 2007. aasta otsus — FG Marine versus komisjon (Lepinguväline vastutus — Otsus Prantsusmaa poolt äriühingule Stardust Marine antud abi tagastamise kohta — Otsuse tühistamine Euroopa Kohtu otsusega) 33	33
2007/C 211/64	Kohtuasi T-345/05 R II: Esimese Astme Kohtu presidendi 27. juuni 2007. aasta määrus — V versus parlament (Ajutiste meetmete kohaldamine — Euroopa Parlamendi liikmelt immuuniteedi võtmine — Taotlus täitmise peatamiseks — Kiireloomulisus) 33	33
2007/C 211/65	Kohtuasi T-130/06: Esimese Astme Kohtu 25. juuni 2007 määrus — Drax Power jt. versus komisjon (Tühistamishagi — Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Siseriiklike saastekvootide eraldamise plaani muutmissetpanek — Komisjoni keeldumine — Vastuvõetamatus) 33	33
2007/C 211/66	Kohtuasi T-190/07: 31. mail 2007 esitatud hagi — KEK DIAYLOS versus Euroopa Ühenduste Komisjon 34	34
2007/C 211/67	Kohtuasi T-217/07: 26. juunil 2007 esitatud hagi — Las Palmeras versus nõukogu ja komisjon 34	34
2007/C 211/68	Kohtuasi T-218/07: 26. juuni 2007 esitatud hagi — Agroquivir versus nõukogu ja komisjon 35	35
2007/C 211/69	Kohtuasi T-219/07: 25. juunil 2007 esitatud hagi — DSV Road versus komisjon 36	36
2007/C 211/70	Kohtuasi T-225/07: 29. juunil 2007 esitatud hagi — Thomson Sales Europe versus komisjon 36	36
2007/C 211/71	Kohtuasi T-226/07: 20. juuni 2007 esitatud hagi — Prana Haus GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (PRANAHAUS) 37	37
2007/C 211/72	Kohtuasi T-227/07: 28. juunil 2007 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon 37	37
2007/C 211/73	Kohtuasi T-228/07: 29. juunil 2007 esitatud hagi — Malheiro versus komisjon 38	38
2007/C 211/74	Kohtuasi T-233/07 P: 5. juulil 2007. esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 25. aprilli 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas F-71/06, Lebedef-Caponi vs. komisjon 39	39
2007/C 211/75	Kohtuasi T-234/07: 3. juulil 2007 esitatud hagi — Koninklijke Grolsch versus komisjon 39	39
2007/C 211/76	Kohtuasi T-235/07: 4. juulil 2007 esitatud hagi — Bavaria versus komisjon 40	40
2007/C 211/77	Kohtuasi T-236/07: 4. juulil 2007 esitatud hagi — Saksamaa Liitvabariik versus komisjon 41	41

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülj
2007/C 211/78	Kohtuasi T-237/07: 26. juunil 2007 esitatud hagi — CityLine Hungary Kft versus Euroopa Ühenduste Komisjon	41
2007/C 211/79	Kohtuasi T-238/07: 11. juulil 2007 esitatud hagi — Ristic jt versus komisjon	42
2007/C 211/80	Kohtuasi T-239/07: 9. juulil 2007 esitatud hagi — Pathé Distribution versus EACEA	42
2007/C 211/81	Kohtuasi T-240/07: 4. juulil 2007 esitatud hagi — Heineken Nederland ja Heineken versus komisjon	43
2007/C 211/82	Kohtuasi T-241/07: 10. juulil 2007 esitatud hagi — Buzzi Unicem versus komisjon	44
2007/C 211/83	Kohtuasi T-242/07: 6. juulil 2007 esitatud hagi — Weiler versus Siseturu Ühtlustamise Amet — CISQ (Q2WEB)	45
2007/C 211/84	Kohtuasi T-243/07: 11. juulil 2007 esitatud hagi — Poola Vabariik versus Euroopa Ühenduste Komisjon	45
2007/C 211/85	Kohtuasi T-244/07: 13. juulil 2007 esitatud hagi — Campo de Cartagena versus nõukogu ja komisjon	46
2007/C 211/86	Kohtuasi T-245/07: 13. juulil 2007 esitatud hagi — Virsa versus nõukogu ja komisjon	46
2007/C 211/87	Kohtuasi T-246/07: 13. juulil 2007 esitatud hagi — Coesagro versus nõukogu ja komisjon	47
2007/C 211/88	Kohtuasi T-247/07: 11. juulil 2007 esitatud hagi — Slovakkia versus komisjon	47
2007/C 211/89	Kohtuasi T-248/07: 12. juulil 2007 esitatud hagi — Tšehhi Vabariik versus komisjon	48
2007/C 211/90	Kohtuasi T-252/07: 17. juulil 2007 esitatud hagi — Sungro versus nõukogu ja komisjon	49
2007/C 211/91	Kohtuasi T-253/07: 17. juulil 2007 esitatud hagi — Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas versus nõukogu ja komisjon	49
2007/C 211/92	Kohtuasi T-254/07: 17. juulil 2007 esitatud hagi — Pinzón versus nõukogu ja komisjon	49
2007/C 211/93	Kohtuasi T-255/07: 17. juulil 2007 esitatud hagi — Algodonera de Palma versus nõukogu ja komisjon	49
2007/C 211/94	Kohtuasi T-256/07: 16. juuli 2007 esitatud hagi — People's Mojahedin Organization of Iran versus Euroopa Liidu Nõukogu	50
2007/C 211/95	Kohtuasi T-257/07: 17. juulil 2007 esitatud hagi — Prantsusmaa versus komisjon	50
2007/C 211/96	Kohtuasi T-258/07: 17. juuli 2007 esitatud hagi — Campo de Alcalá del Río versus nõukogu ja komisjon	51
2007/C 211/97	Kohtuasi T-259/07: 17. juuli 2007 esitatud hagi — Algusa Algodonera Utrerana versus nõukogu ja komisjon	51
2007/C 211/98	Kohtuasi T-260/07: 17. juulil 2007 esitatud hagi — Las Marismas de Lebrija versus nõukogu ja komisjon	52
2007/C 211/99	Kohtuasi T-261/07: 13. juulil 2007 esitatud hagi — Komisjon versus Banca di Roma	52

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülj
2007/C 211/100	Kohtuasi T-262/07: 13. juulil 2007 esitatud hagi — Leedu versus komisjon	53
2007/C 211/101	Kohtuasi T-266/07: 9. juulil 2007 esitatud hagi — Air One versus komisjon	54
2007/C 211/102	Kohtuasi T-276/07: 23. juulil 2007 esitatud hagi — Martin versus Euroopa Parlament	55
2007/C 211/103	Kohtuasi T-278/07 P: 18. juulil 2007. aastal esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Avaliku Teenistuse Kohtu 11. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas F-2/06, Luigi Marcuccio versus komisjon	55
2007/C 211/104	Kohtuasi T-279/07: 23. juulil 2007 esitatud hagi — Prantsusmaa versus komisjon	56
2007/C 211/105	Kohtuasi T-284/07 P: Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 24. juulil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 22. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas F-97/06: López Terual versus Siseturu Ühtlustamise Amet	57
2007/C 211/106	Kohtuasi T-326/06: Esimese Astme Kohtu 9. juuli 2007. aasta määrus — Total versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)	57
Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohus		
2007/C 211/107	Kohtuasi F-7/06: Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 11. juuli 2007. aasta otsus — B versus komisjon (Avalik Teenistus — Ametnikud — Töötasu — Kodumaalt lahkumise toetus — Personaleeskirjade VII lisa artikli 4 lõikes 1 ettenähtud tingimused)	58
2007/C 211/108	Kohtuasi F-143/06: Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 12. juuli 2007. aasta määrus — Continolo versus komisjon (Avalik Teenistus — Ametnikud — Pension — Pensioniõiguste ülekandmine — Ilmselge vastuvõetamatus)	58

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT JA ORGANITELT

KOHUS

*(2007/C 211/01)***Euroopa Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas***

ELT C 199, 25.8.2007

Eelmised väljaanded

ELT C 183, 4.8.2007

ELT C 170, 21.7.2007

ELT C 155, 7.7.2007

ELT C 140, 23.6.2007

ELT C 129, 9.6.2007

ELT C 117, 26.5.2007

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

KOHUS

Euroopa Kohtu (teine koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-503/04) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Liikmesriigi kohustuste rikkumist tuvastav Euroopa Kohtu otsus — Täitmata jätmine — EÜ artikkel 228 — Euroopa Kohtu otsuse täitmiseks vajalikud meetmed — Lepingu ülesütlemine)

(2007/C 211/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: B. Schima)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: W.-D. Plessing, C. Schulze-Bahr ja advokaat H.-J. Priefß)

Menetlusse astujad: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues ja J.-C. Gracia), Madalmaade Kuningriik (esindajad: H. G. Sevenster ja D. J. M. de Grave), Soome Vabariik (esindaja: T. Pynnä)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artikkel 228 — Euroopa Kohtu 10. aprilli 2003. aasta otsuse liidetud kohtuasjades C-20/01 ja C-28/01 täitmata jätmine — Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord (EÜT L 209, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 322) — Riiklike lepingute sõlmimine Braunschweigi linna ja Bockhorni omavalitsuse poolt hanke- teadet avaldamata — Trahvi määramise nõue

Resolutiivosa

1. Kuna Saksamaa Liitvabariik ei olnud kuupäevaks, mil lõppes vastavalt EÜ artiklile 228 Euroopa Ühenduste Komisjoni poolt antud

põhjendatud arvamuses määratud tähtaeg, võtnud 10. aprilli 2003. aasta otsuse liidetud kohtuasjades C-20/01 ja C-28/01: komisjon vs. Saksamaa, mis käsitleb Brunswicki linna (Saksamaa) jäätmete kõrvaldamist puudutava lepingu sõlmimist, täitmiseks vajalikke meetmeid, siis rikkus Saksamaa Liitvabariik kõnealusest artiklist tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

3. Jätta Prantsuse Vabariigi, Madalmaade Kuningriigi ja Soome Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 45, 19.2.2005.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 12. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-507/04) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Loodusliku linnustiku kaitse — Direktiiv 79/409/EMÜ — Ülevõtmismetmed)

(2007/C 211/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. van Beek, B. Schima ja M. Lang)

Kostja: Austria Vabariik (esindaja: H. Dossi)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiivi 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (EÜT L 103, lk 1) puudulik ning ebaõige ülevõtmine.

Resolutiivosa

1. Kuna Austria Vabariik ei ole:

- Burgenlandi, Kärnteni, Alam-Austria, Ülem-Austria ja Steiermargi liidumaal nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiivi 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta artikli 1 lõikeid 1 ja 2;
- Burgenlandi, Kärnteni, Alam-Austria, Ülem-Austria ja Steiermargi liidumaal direktiivi 79/409 artiklit 5;
- Ülem-Austria liidumaal direktiivi 79/409 artikli 6 lõiget 1;
- Kärnteni, Alam-Austria ja Ülem-Austria liidumaal direktiivi 79/409 artikli 7 lõiget 1;
- järgmistes liidumaades ja järgmiste liikide puhul direktiivi 79/409 artikli 7 lõiget 4:
 - Kärnteni liidumaal metsise, tedre, laugu, metskurvitsa, kaelustuvi ja kaelusturteltuvi puhul;
 - Alam-Austria liidumaal kaelustuvi, metsise, tedre ja metskurvitsa puhul;
 - Ülem-Austria liidumaal metsise, tedre ja metskurvitsa puhul;
 - Salzburgi liidumaal metsise, tedre ja metskurvitsa puhul;
 - Steiermargi liidumaal metsise, tedre ja metskurvitsa puhul;
 - Tirooli liidumaal metsise ja tedre puhul;
 - Vorarlbergi liidumaal tedre puhul ja
 - Viini liidumaal metskurvitsa puhul;
- Alam-Austria liidumaal direktiivi artiklit 8;
- Direktiivi 79/409 artikli 9 lõikeid 1 ja 2 Burgenlandi liidumaal, Alam-Austria liidumaal osas, milles see puudutab Alam-Austria looduskaitseaduse (Niederösterreichisches Naturschutzgesetz) artikli 20 lõiget 4, Ülem-Austria, Salzburgi, Tirooli ja Steiermargi liidumaal ning
- Alam-Austria liidumaal direktiivi 79/409 artiklit 11

õigesti üle võtnud, siis on ta rikkunud oma EÜ artiklitest 10 ja 249 ning direktiivi 79/409 artiklist 18 tulenevaid kohutusi.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus) — Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato versus Lucchini Siderurgica SpA

(Kohtuasi C-119/05) ⁽¹⁾

(Riigiabi — ESTÜ — Terasetööstus — Ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi — Tagasinõudmine — Siseriikliku kohtuotsuse seadusjärg)

(2007/C 211/04)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato

Kostja: Lucchini Siderurgica SpA

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Consiglio di Stato — Ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud ning komisjoni 27. novembri 1985. aasta otsusega nr 3484/85/ESTÜ, mis sätestab ühenduse eeskirjad terasetööstusele antava riigiabi kohta (EÜT L 340, lk 1), vastuolus oleva abi tagasinõudmine — Riigi kohustus nõuda abi tagasi vaatamata vastupidist sätestava tsiviilkohtu seadusjärgsustunud otsuse olemasolule

Resolutiivosa

Ühenduse õigusega on vastuolus sellise siseriikliku õigusnormi kohaldamine, mis sätestab kohtuotsuse seadusjärgsust põhimõtte — nagu Itaalia tsiviilseadustiku artikkel 2909 —, kui nimetatud sätte kohaldamine takistab nõudmast tagasi ühenduse õiguse vastaselt antud riigiabi, mis on tunnistatud Euroopa Ühenduste komisjoni lõplikus otsuses ühisturuga kokkusobimatuks.

⁽¹⁾ ELT C 45, 19.2.2005.

⁽¹⁾ ELT C 132, 28.5.2005.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Bundessozialgericht'i eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Gertraud Hartmann versus Freistaat Bayren

(Kohtuasi C-212/05) ⁽¹⁾

(Piirialatöötaja — Määrus (EMÜ) nr 1612/68 — Teise liikmesriiki elama asumine — Töötü abikaasa — Lapsehooldustasu — Abikaasale toetuse andmisest keeldumine — Sotsiaalne soodustus — Elukoha tingimus)

(2007/C 211/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundessozialgericht

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Gertraud Hartmann

Kostja: Freistaat Bayren

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Bundessozialgericht — Nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 15) tõlgendamine — Töötaja mõiste — Saksa ametnik, kes on asunud elama Austriasse, töötades samal ajal edasi Saksamaal — Tema Austria kodanikust abikaasale, kes elab Austrias ja kes ei tööta Saksamaal, lapsehooldustasu (*Erziehungsgeld*) maksmisest keeldumine — Sotsiaalne soodustus

Resolutiivosa

- 1) Liikmesriigi kodanik, kes on teise liikmesriiki elama asunud, töötades samal ajal edasi esimesena nimetatud riigis, ning kes töötab sellest ajast alates piirialatöötajana, võib olla nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires tähenduses „võõrtöötaja” staatuses.
- 2) Sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas on määruse nr 1612/68 artikli 7 lõikega 2 vastuolus see, kui teises liikmesriigis töötava võõrtöötaja abikaasale, kes on töötü ja kes elab teises liikmesriigis, keeldutakse andmast Saksa lapsehooldustasu tunnustega sotsiaalset soodustust põhjusel, et tal ei ole esimesena nimetatud riigis peamist ega alalist elukohta.

⁽¹⁾ ELT C 193, 6.8.2005.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Bundessozialgericht'i eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Wendy Geven versus Land Nordrhein-Westfalen

(Kohtuasi C-213/05) ⁽¹⁾

(Piirialatöötaja — Määrus (EMÜ) nr 1612/68 — Lapsehooldustasu — Toetuse andmisest keeldumine — Sotsiaalne soodustus — Elukoha tingimus)

(2007/C 211/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundessozialgericht

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Wendy Geven

Kostja: Land Nordrhein-Westfalen

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Bundessozialgericht — Nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 15) artikli 7 lõike 2 tõlgendamine — Sotsiaalne soodustus — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt maksatakse lapsehooldustasu (*Erziehungsgeld*) isikutele, kellel ei ole selle riigi territooriumil peamist ega alalist elukohta, tingimusel, et nende tööaeg on üle 15 tunni nädalas (*Geringsfügigkeitsgrenze*)

Resolutiivosa

Nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires artikli 7 lõikega 2 ei ole vastuolus see, kui liikmesriigi õiguse kohaselt keeldutakse andmast teise liikmesriigi kodanikule, kes selles liikmesriigis elab ning kes teeb esimesena nimetatud riigis vähemtähtsat tööd 3 kuni 14 tundi nädalas, Saksa lapsehooldustasu tunnustega sotsiaalset soodustust põhjusel, et tal ei ole esimesena nimetatud riigis peamist ega alalist elukohta.

⁽¹⁾ ELT C 193, 6.8.2005.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Conseil d'État (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Société thermale d'Eugénie-les-Bains versus Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Kohtuasi C-277/05) ⁽¹⁾

(Käibemaks — Kohaldamisala — Käibemaksuga maksustatavaid teenuseid puudutavate lepingute raames makstud käsi- raha, mis jääb lepingu täitmata jätmise tõttu teenuse osutajale — Kvalifikatsioon)

(2007/C 211/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Société thermale d'Eugénie-les-Bains

Kostja: Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Conseil d'État (Prantsusmaa) — Nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühtne käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 2 lõike 1 tõlgendamine — Kohaldamisala — Käibemaksuga maksustatavaid teenuseid puudutavate lepingute raames makstud käsi- raha, mis jääb lepingu täitmata jätmise tõttu teenuse osutajale — Kvalifitseerimine broneerimise eest võetava tasuna või lepingu lõpetamise korral makstava hüvitisena

Resolutiivosa

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 2 lõiget 1 ja artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et summasis, mis maksti käsi-rahana käibemaksuga maksustatavaid majutusteenuseid puudutavate lepingute raames, tuleb käsitleda olukorras, kus klient kasutab vabadust lepingust taganeda ja kui need summad jäävad majutusteenustele, kliendi kohustuste täitmata jätmisega tekitatud kahju eest lepingu lõpetamise korral makstava kindlasummalise

hüvitisena, mis ei ole seotud ühegi tasulise teenusega ja mis kuulu sellisena eelnimetatud maksuga maksustamisele.

⁽¹⁾ ELT C 229, 17.9.2005.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juulil 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-399/05) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 93/38/EMÜ — Riihikanded veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris — Soojuselektrijaama ehitamine ja käikulaskmine — Konkursile lubamise tingimused)

(2007/C 211/08)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Patakia ja X. Lewis)

Kostja: Kreeka Vabariik (esindajad: D. Tsagkaraki ja V. Christianos)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/38/EMÜ, millega kooskõlastatakse veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate tellijate hankemenetlused (EÜT L 199, lk 84; ELT eriväljaanne 06/02, lk 194), artikli 4 lõike 2 rikkumine — Kahe äriühingu, kes ei täitnud ei pakkumisteate ega tehnoetsi- fikaadi tingimusi, lubamine konkursile — Lavrios asuva soojus- elektrijaama ehitamine ja käikulaskmine

Resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Ühenduste Komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 22, 28.1.2006.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Poola Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-460/05) ⁽¹⁾

(Direktiiv 2005/36/EÜ — Kutse kvalifikatsioonide tunnustamine — Üldõed — Ämmaemandad — Poola haridust töendavatele dokumentidele kohaldatavad erisätted — Kehtivus — Põhjendamiskohustus — Kehtestamine ühinemisaktiga)

(2007/C 211/09)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindajad: J. Pietras, M. Szpunar ja M. Brzezińska)

Kostjad: Euroopa Parlament (esindajad: U. Rösslein ja A. Padowska), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M.C. Giorgi Fort, R. Szostak ja F. Florindo Gijón)

Kohtuasja ese

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutse kvalifikatsioonide tunnustamise kohta (EÜT L 255, lk 22) artikli 33 lõike 2 ning artikli 43 lõike 3 tühistamine — Erisätted üldõdede ning ämmaemandate, kellel on Poola kvalifikatsioon, omandatud õiguste tunnustamise kohta

Resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.
3. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 60, 11.3.2006.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Østre Landsret (Taani) eelotsusetaotlus) — Olicom A/S versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-142/06) ⁽¹⁾

(Ühine tollitariifistik — Tariifirubriigid — Klassifitseerimine kombineeritud nomenklatuuris — Automaatsed andmetöötlusseadmed — Modemi funktsiooniga võrgukaardid — Mõiste „spetsiifiline funktsioon”)

(2007/C 211/10)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Olicom A/S

Kostja: Skatteministeriet

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Østre Landsret — Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1), mida on muudetud komisjoni 22. detsembri 1995. aasta määrusega (EÜ) nr 3009/95 (EÜT L 319, lk 1), tõlgendamine — Rubriigid 8471 (automaatsed andmetöötlusseadmed) ja 8517 (kommunikatsiooniseadmed) — Kahe funktsiooniga võrgukaardid juurdepääsuks nii kohtvõrku kui ka Internetti — Spetsiifiline funktsioon

Resolutiivosa

Sülearvutisse paigaldatavad kombineeritud võrgukaardid tuleb pärast 1. jaanuari 1996 klassifitseerida nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas, mida on muudetud komisjoni 22. detsembri 1995. aasta määrusega (EÜ) nr 3009/95, oleva ühise tollitariifistiku kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 8471 kui automaatsed andmetöötlusseadmed.

⁽¹⁾ ELT C 143, 17.6.2006.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-155/06) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 96/29/Euratom — Elanikkonna ja töötajate tervise kaitse ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest — Ettenähtud tähtajaks lõplik üle võtmata jätmise)

(2007/C 211/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Patakia ja D. Lawunmi)

Kostja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindaja: C. White)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 13. mai 1996. aasta direktiivi 96/29/Euratom, millega sätestatakse põhilised ohutusnormid töötajate ja muu elanikkonna tervise kaitsmiseks ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest (EÜT L 159, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 291), artikli 53 täitmiseks kõigi vajalike õigusnormide vastu võtmata jätmise — Niisuguste õigusnormide puudumine, mis võimaldaksid igasuguse asjakohase sekkumise kõikides olukordades, millega kaasneb püsiva kiirgusega kokkupuude, mis tuleneb kiirgusavarii või peatatud või eelneva tegevuse tagajärgedest

Resolutiivosa

1. Kuna Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ei ole ettenähtud tähtaja jooksul võtnud vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme, mis võimaldaksid igasuguse asjakohase sekkumise kõikides olukordades, millega kaasneb püsiva kiirgusega kokkupuude, mis tuleneb kiirgusavarii või peatatud või eelneva tegevuse tagajärgedest, siis on Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik rikkunud nõukogu 13. mai 1996. aasta direktiivi 96/29/Euratom, millega sätestatakse põhilised ohutusnormid töötajate ja muu elanikkonna tervise kaitsmiseks ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest, artiklist 53 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 121, 20.5.2006.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Cour administrative'i (Luxembourg) eelotsusetaotlus) — Luksemburgi Suurhertsogiriik versus Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

(Kohtuasi C-182/06) ⁽¹⁾

(EÜ artikkel 39 — Mitteresidentide tulumaks — Maksumäära arvutamine — Teises liikmesriigis asuv kinnisvara — Saamata jäänud üüritulu arvesse võtmata jätmise)

(2007/C 211/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Kostjad: Hans Ulrich Lakebrink, Katrin Peters-Lakebrink

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Cour administrative (Luksemburg) — EÜ asutamislepingu artikli 39 tõlgendamine — Mitteresidentide ühenduse kodaniku tulu maksustamise siseriiklik süsteem — Teises liikmesriigis asuva kinnisvaraga seotud saamata jäänud üüritulu arvestamata jätmise tulumaksumäära arvutamisel

Resolutiivosa

EÜ artiklit 39 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis ei võimalda ühenduse kodanikul, kes ei ela selles liikmesriigis, kust ta saab põhiosa oma maksustatavast tulust, nõuda nimetatud tulule kohaldatava maksumäära kindlaksmääramiseks teises liikmesriigis asuva kinnisvaraga, milles ta isiklikult ei ela, seotud saamata jäänud üüritulu arvesse võtmist, samas kui esimese riigi resident võib nõuda saamata jäänud üüritulu arvesse võtmist.

⁽¹⁾ ELT C 143, 17.6.2006.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ülesehitusamet (EAR) versus Georgios Karatzoglou

(Kohtuasi C-213/06 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Ajutine teenistuja — Töölepingu lõpetamine)

(2007/C 211/13)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Ülesehitusamet (EAR) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja J.-N. Louis)

Teine menetlusosaline: Georgios Karatzoglou (esindaja: *dikigoros* S. Pappas)

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus, mis on esitatud Esimese Astme Kohtu (neljas koda) 23. veebruari 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas T-471/04: Georgios Karatzoglou vs. Euroopa Ülesehitusamet, millega Esimese Astme Kohus tühistas Euroopa Ülesehitusameti otsuse lõpetada hageja ajutise teenistuja leping

Resolutiivosa

1. Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 23. veebruari 2006. aasta otsus kohtuasjas T-471/04: Karatzoglou vs. Euroopa Ülesehitusamet.
2. Saata kohtuasi tagasi Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse G. Karatzoglou nende nõuete uueks arutamiseks, mis puudutavad Euroopa Ülesehitusameti 26. veebruari 2004. aasta otsuse tühistamist, millega lõpetati tema teenistusleping.
3. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 178, 29.7.2006.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Gerechthof te Amsterdam'i (Madalmaad) eelotsuse- taotlus) — F.T.S. Interantional BV versus Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

(Kohtuasi C-310/06) ⁽¹⁾

(Ühine tollitariifistik — Kombineeritud nomenklatuur — Klassifitseerimine — Kondita, külmutatud ja soolaga immutatud kana tükid — Määruse (EÜ) nr 1223/2002 kehtivus)

(2007/C 211/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechthof te Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

Hageja: F.T.S. Interantional BV

Kostja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Gerechthof te Amsterdam — Komisjoni 8. juuli 2002. määruse (EÜ) nr 1223/2002 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta koondnomenklatuuris kehtivus — Kondita, külmutatud ja soolaga immutatud kana tükid

Resolutiivosa

Komisjoni 8. juuli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1223/2002 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta koondnomenklatuuris on kehtetu.

⁽¹⁾ ELT C 224, 16.9.2006.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 18. juuli 2007. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden'i (Madalmaad) eelotsuse- taotlus) — Op- en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V. versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-402/06) ⁽¹⁾

(Ühine tollitariifistik — Tariifne klassifitseerimine — Kombi- neeritud nomenklatuur — Piima kalgendamisel ja olulise osa vadaku eraldamisel saadud toode)

(2007/C 211/15)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Op — en Overslagbedrijf Van der Vaart B.V.

Kostja: Staatssecretaris van Financiën

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Hoge Raad der Nederlanden — Komisjoni 9. septembri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 1734/96, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (EÜT L 238, lk 1), I lisa tõlgendamine — Piima kalgendamisel ja olulise osa vadaku eraldamisel saadud toode, mis sisaldab kuni 2 protsenti vadakuvalku, mis laguneb 24-36 tunnise kuivatamise ajal tootele lisatud ensüümi mõjul

Resolutiivosa

1. Komisjoni 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas, mida on muudetud komisjoni 9. septembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 1734/96, oleva kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 0406 tuleb tõlgendada nii, et sellesse rubriiki võib klassifitseerida sellise toote, nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas, mis on saadud kalgendatud piimast, millest on eraldatud suur osa vadakust ja mille vadakuvalgu sisaldus on ensüümi mõjul vähen- datud 2 protsendini kogu valgusisaldusest 24-36 tundi kestva kuivatamise tulemusel ning mis koosneb kaseiinist ning rohkem kui 50 protsendist vedelikust.
2. Kombineeritud nomenklatuuri alamrubriiki 0406 20 90 tuleb tõlgendada nii, et sellesse võib klassifitseerida sellise toote, nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas, mis sisaldab rohkem kui 50 prot- senti vedelikku, mille rasvasisaldus on väiksem kui 1 protsent ja mis on vormitud 2-4millimeetrise läbimõõduga ühesugusteks graa-

nuliteks ning mis on mõeldud kasutamiseks pitsatäidiste tootmisel ja juustukastmete valmistamisel.

⁽¹⁾ ELT C 310, 16.12.2006.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-517/06) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2003/98/EÜ — Avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamine — Ettenähtud tähtjaks ülevõtmata jätmine)

(2007/C 211/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Braun ja E. Montaguti)

Kostja: Austria Vabariik (esindaja: E. Riedl)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/98/EÜ avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise kohta (ELT L 345, 31.12.2003, lk 90; ELT eriväljaanne 13/32, lk 701) ülevõtmiseks vajalike õigusnormide ettenähtud tähtjaks vastu- võtmata jätmine

Resolutiivosa

1. Kuna Austria Vabariik ei ole ettenähtud tähtjaja jooksul Steiermarki ja Salzburgi liidumaades vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/98/EÜ avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise kohta täitmiseks, siis on Austria Vabariik rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 42, 24.2.2007.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-26/07) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2004/80/EÜ — Kuriteohvritele hüvitise maksmine — Ettenähtud tähtajaks ülevõtmata jätmise)

(2007/C 211/17)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Condou-Durande ja A.-M. Touchaud)

Kostja: Kreeka Vabariik (esindaja: N. Dafniou)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/80/EÜ, mis käsitleb kuriteohvritele hüvitise maksmist (ELT L 261, lk 15; ELT erivaljaanne 19/07, lk 65), täitmiseks vajalike normide ettenähtud tähtajaks vastu võtmata jätmise

Resolutiivosa

1. Kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud vastu kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/80/EÜ, mis käsitleb kuriteohvritele hüvitise maksmist, täitmiseks, siis on Kreeka Vabariik rikkunud talle nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 56, 10.3.2007.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-50/07) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2004/24/EÜ — Ravimpreparaadid — Traditsioonilised taimsed ravimid — Ühenduse eeskiri — Inimtervishoius kasutatavad ravimid — Ettenähtud tähtaja jooksul ülevõtmata jätmise)

(2007/C 211/18)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja S. Pardo Quintillán)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindaja: F. Díez Moreno)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/24/EÜ, millega muudetakse traditsioonilisi taimseid ravimeid käsitlevat direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavate ravimite ühenduse eeskirja kohta (ELT L 136, lk 85; ELT erivaljaanne 13/34, lk 313), täitmiseks vajalike normide ettenähtud tähtaja jooksul vastu võtmata jätmise

Resolutiivosa

1. Kuna Hispaania Kuningriik ei ole ettenähtud tähtaja jooksul võtnud vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/24/EÜ, millega muudetakse traditsioonilisi taimseid ravimeid käsitlevat direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavate ravimite ühenduse eeskirja kohta, täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 69, 24.3.2007.

Euroopa Kohtu (viies koda) 18. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-61/07) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve süsteem — Kyoto protokolli rakendamine)

(2007/C 211/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: U. Wölker ja J.-B. Laignelot)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindaja: C. Schiltz)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ ühenduse kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto protokolli rakendamise süsteemi kohta artikli 3 lõikes 2 sätestatud teavet sisaldava aruande ettenähtud tähtjaks esitamata jätmise — Teave kasvuhoonegaaside heitkoguste riiklike prognooside ja neid heitkoguseid piiravate ja/või vähendavate meetmete kohta

Resolutiivosa

1. Kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole esitanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ ühenduse kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto protokolli rakendamise süsteemi kohta artikli 3 lõikes 2 sätestatud teavet, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud sellest artiklist tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 95, 28.4.2007.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 12. juuli 2007. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-90/07) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuse rikkumine — Direktiiv 2004/12/EÜ — Pakendid ja pakendijäätmed — Ettenähtud tähtjaks ülevõtmata jätmise)

(2007/C 211/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Konstantinidis ja J.-B. Laignelot)

Kostja: Belgia Kuningriik (esindaja: S. Raskin)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuse rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiivi 2004/12/EÜ, millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (ELT L 47, lk 26; ELT eriväljaanne 13/34, lk 3) ülevõtmiseks kõigi vajalike meetmete ettenähtud tähtjaks ülevõtmata jätmise

Resolutiivosa

1. Kuna Belgia Kuningriik ei ole ettenähtud tähtjaks jooksul võtnud vastu kõiki Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiivi 2004/12/EÜ, millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta, ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme, siis on Belgia Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 95, 28.4.2007.

27. aprillil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-220/07)

(2007/C 211/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J.-P. Keppenne ja M. Shotter)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik võttis siseriiklikku õigusse üle sätteid, mis puudutavad selliste ettevõtjate määramist, kes suudavad tagada universaalteenuse osutamist, on Prantsuse Vabariik rikkunud „universaalteenuse” direktiivi 2002/22/EÜ⁽¹⁾ artikli 8 lõikest 2, artiklitest 12 ja 13 ning IV lisast tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon heidab oma hagi kostjale sisuliselt ette seda, et viimane võttis puudulikult üle direktiivi 2002/22, kuna Prantsuse õigusaktid sätestavad, et universaalteenuse ühe koostisosa osutamiseks võib kohustada mistahes ettevõtjat, kes on suuteline osutama seda kogu riigi territooriumil. Taoline säte rikub nii ülalmainitud direktiivi artikli 8 lõikes 2 väljendatud mittediskrimineerimise põhimõtet kui majandusliku tõhususe ja tulemuslikkuse põhimõtteid, mis tulenevad artiklitest 8, 12 ja 13 ning IV lisast, kuna välistab *a priori* ettevõtjad, kes ei suuda tagada universaalteenuse osutamist kogu riigi territooriumil. Direktiiv iseenesest mõistagi ei välista üheainsa ettevõtja määramise võimalikkust *in fine*, kes vastutab kogu riigi territooriumi katmise eest, kuid igal juhul kohustab see liikmesriike järgima eelnevalt avatud menetlust, mis on kooskõlas direktiivi artikli 8 lõikes 2 toodud kriteeriumitega, selleks, et tagada, et üheainsa operaatori võimalik määramine oleks kõige tulemuslikum ja tõhusam lahendus.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidetöökude ja -teenuste puhul („universaalteenuse” direktiiv) (EÜT L 108, lk 51; ELT erivaljaanne 13/29, lk 367).

1. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-263/07)

(2007/C 211/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A Alcover San Pedro ja J.-B. Laignelot)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole õigesti vastu võtnud nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ saastuse komplekse vältimise ja kontrolli kohta⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 4 ja artikli 13 lõiget 1 ning lisa I, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab hagi toetuseks kolm etteheidet.

Esimeses etteheites väidab komisjon, et kostja võttis direktiivi 96/61 artikli 9 lõike 4 üle ebaõigel viisil, kuna ta lisas „parima võimaliku tehnika” korrektselt määratlusele märke tehnika „ülemäärase kulu” kohta, mida direktiivis ei ole ette nähtud. Kuigi direktiivis on küll sätestatud, et parima võimaliku tehnika all mõistetakse niisugusel arengutasandil tehnikat, mis võimaldab selle majanduslikult ja tehniliselt otstarbekat kasutamist vastavas tööstussektoris, ei ole direktiivi alusel võimalik süstemaatiliselt välistada sellist tehnikat, mille sobivus ja kasutusvalmidus tooksid kaasa ülemäärase kulu võrreldes sama või sarnase haru keskmise suurusega majanduslikult heas seisus asutustega. Sellised täpsustused ületavad komisjoni väitel direktiivis sellega seoses ettenähtu.

Teises etteheites väidab komisjon, et kostja vähendas direktiivi artikli 13 lõikes 1 ettenähtud loatingimuste uuesti läbivaatamise ja ajakohastamise kohustuse ulatust, kuna vastavalt siseriiklikele ülevõtmise sätetele tuleb loatingimused uuesti läbi vaadata vaid kolmel kindlaksmääratud tingimusel või „nõuetekohaselt põhjendatud” vajaduse puhul. Kõnealused sõnad on jällegi kitsama tähendusega kui direktiivis ettenähtu, mille kohaselt vaadatakse loatingimused lihtsalt „korrapäraselt” uuesti läbi ja „vajadusel” ajakohastatakse neid.

Kolmandas etteheites väidab komisjon, et kostja võttis ebaõigesti üle direktiivi lisa I, sest siseriiklikud meetmed, millega direktiiv üle võeti, hõlmavad „katlaruume nimisoojusvõimsusega üle 50 MW” ja mitte „põletuskäitisi nimisoojusvõimsusega üle 50 MW” nagu eespool viidatud lisa liik 1.1. Nimetatud liigi ulatus on aga laiem kui ainult katlaruumid.

⁽¹⁾ EÜT L 257, lk 26; ELT erivaljaanne 15/03, lk 80.

6. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-268/07)

(2007/C 211/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja D. Kukovec)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

1. Tuvastada esiteks, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused⁽¹⁾ järgimiseks vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme, on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artiklist 71 tulenevaid kohustusi;

tuvastada teiseks et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused, järgimiseks vastu võetud vajalikest õigus- ja haldusnormidest komisjonile teatanud, on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artiklist 71;

2. mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2004/17/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 31. jaanuaril 2006.

⁽¹⁾ ELT L 134, lk 1 ; ELT erivaljaanne 06/07, lk 19.

7. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-271/07)

(2007/C 211/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: A. Alcover San Pedro ja J.-B. Laignelot)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik võttis osaliselt või ebaõigelt üle nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ saastuse komplekse vältimise ja kontrolli kohta⁽¹⁾ artikli 2 lõiked 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10 ja 11, artiklid 3 ja 5, artikli 6 lõike 1, artikli 8, artikli 9 lõiked 3, 4, 5 ja 6, artikli 10, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõiked 1 ja 2, artikli 14, artikli 17 lõike 2, lisa I ja lisa IV, siis on Belgia Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab oma hagnosis, et kostja võttis vaid osaliselt või ebaõigelt üle või jättis üle võtmata mitu direktiivi 96/61 olulist sätet. Kõnealune hagi, mille esemeks on Valloonia ja pealinna Brüsseli piirkondades vastu võetud (või vastu võtmata jäetud) meetmed, puudutab eelkõige asjaolu, et nende meetmete materiaalne kohaldamisala ja direktiivi materiaalne kohaldamisala ei ole vastavuses, ning liialt laia kaalutusõigust, mis on komisjoni väitel jäetud piirkondlikele ametivõimudele seoses tegevuslubade ja tingimustega, mil loa andmise nõuded tuleb uuesti läbi vaadata või ajakohastada.

⁽¹⁾ EÜT L 257, lk 26; ELT erivaljaanne 15/03, lk 80.

7. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik**(Kohtuasi C-272/07)**

(2007/C 211/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja D. Kukovec)*Kostja:* Luksemburgi Suurhertsogiriik**Hageja nõuded**

1. Tuvastada esiteks, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused ⁽¹⁾ järgimiseks vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme, on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artiklist 80 tulenevaid kohustusi;

tuvastada teiseks et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused järgimiseks vastu võetud vajalikest õigus- ja haldusnormidest komisjonile teatanud, on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artiklist 80;

2. mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2004/17/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 31. jaanuaril 2006.

⁽¹⁾ ELT L 134, lk 114 ; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132.

7. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik**(Kohtuasi C-273/07)**

(2007/C 211/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja D. Kukovec)*Kostja:* Luksemburgi Suurhertsogiriik**Hageja nõuded**

1. Tuvastada esiteks, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole võtnud komisjoni 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/51/EÜ, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/17/EÜ XX lisa ja direktiivi 2004/18/EÜ VIII lisa riigihangete kohta ⁽¹⁾ järgimiseks vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme, on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artiklist 3 tulenevaid kohustusi;

tuvastada teiseks et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole komisjoni 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/51/EÜ, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/17/EÜ XX lisa ja direktiivi 2004/18/EÜ VIII lisa riigihangete kohta järgimiseks vastu võetud vajalikest õigus- ja haldusnormidest komisjonile teatanud, on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artiklist 3;

2. mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2005/51/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 31. jaanuaril 2006.

⁽¹⁾ ELT L 257, lk 127.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Corte d'appello di Firenze (Itaalia) 11. juunil 2007 — Nancy Delay versus Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) ja Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-276/07)

(2007/C 211/27)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte d'appello di Firenze

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Nancy Delay.

Kostja: Università degli studi di Firenze, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) ja Itaalia Vabariik

Eelotsuse küsimus

Kas asutamislepingu artiklit 39 ja teisest õigust (*ex plurimis*: 21. juuni 2001. aasta otsuses kohtuasjas C-212/99 ja 18. juuli 2006. aasta otsuses kohtuasjas C-119/04 antud tõlgendus) võib tõlgendada nii, et õiguspärane on kord, mida kohaldatakse varem (seaduse nr 62/1967 alusel) määratud tähtjaks sõlmitud lepingu alusel töötavatele nn „lettori di scambio'dele” (vahetuslektor), mis ei taga neile sellise lepingu määramata tähtjaks sõlmitud lepinguga asendamise hetkel nende tööle võtmisest alates omandatud kõigi õiguste säilimist mitte üksnes palgatõusu vaid ka nende tööstaaži ja tööandja poolt tehtavate sotsiaalkindlustusmaksete osas?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 13. juunil 2007 — Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co. versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Kohtuasi C-278/07)

(2007/C 211/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co.

Kostja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (⁽¹⁾) artikli 3 lõike 1 esimese lõigu esimeses lauses sätestatud aegumistähtaega kohaldatakse ka siis, kui eeskirjade rikkumine pandi toime või lõpetati enne määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 jõustumist?

2. Kas seal sätestatud aegumistähtaega saab üldse kohaldada haldusõiguslikele meetmetele nagu eeskirjade rikkumise tagajärjel makstud eksporditoetuste tagasimaksmise nõudele?

Kui vastus nendele küsimustele on jaatav, siis

3. Kas liikmesriik võib kohaldada määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõikes 3 sätestatud pikemat aegumistähtaega ka siis, kui siseriiklikus õiguses oli selline pikem tähtaeg juba enne ülalmainitud määruse vastuvõtmist ette nähtud? Kas sellist pikemat tähtaega võib kohaldada ka siis, kui see polnud sätestatud eksporditoetuste tagasimaksmise nõude erinormis ega ka haldusõiguslike meetmeid puudutavates üldnormides, vaid tulenes asjaomase liikmesriigi kõiki erinormides sätestamata aegumisi puudutavast üldnormist (jäakategooriareegel)?

(⁽¹⁾) EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 13. juunil 2007 — Vion Trading GmbH versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Kohtuasi C-279/07)

(2007/C 211/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Vion Trading GmbH

Kostja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (⁽¹⁾) artikli 3 lõike 1 esimese lõigu esimeses lauses sätestatud aegumistähtaega kohaldatakse ka siis, kui eeskirjade rikkumine pandi toime või lõpetati enne määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 jõustumist?
2. Kas seal sätestatud aegumistähtaega saab üldse kohaldada haldusõiguslikele meetmetele nagu eeskirjade rikkumise tagajärjel makstud eksporditoetuste tagasimaksmise nõudele?

Kui vastus nendele küsimustele on jaatav, siis

3. kas liikmesriik võib kohaldada määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõikes 3 sätestatud pikemat aegumistähtaega ka siis, kui siseriiklikus õiguses oli selline pikem tähtaeg juba enne ülalmainitud määruse vastuvõtmist ette nähtud? Kas sellist pikemat tähtaega võib kohaldada ka siis, kui see polnud sätestatud eksporditoetuste tagasimaksmise nõude erinormis ega ka haldusõiguslike meetmeid puudutavates üldnormides, vaid tulenes asjaomase liikmesriigi kõiki erinormides sätestamata aegumisi puudutavast üldnormist (jäakkategooriate reegel)?

⁽¹⁾ EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (⁽¹⁾) artikli 3 lõike 1 esimese lõigu esimeses lauses sätestatud aegumistähtaega kohaldatakse ka siis, kui eeskirjade rikkumine pandi toime või lõpetati enne määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 jõustumist?
2. Kas seal sätestatud aegumistähtaega saab üldse kohaldada haldusõiguslikele meetmetele nagu eeskirjade rikkumise tagajärjel makstud eksporditoetuste tagasimaksmise nõudele?

Kui vastus nendele küsimustele on jaatav, siis

3. kas liikmesriik võib kohaldada määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 3 lõikes 3 sätestatud pikemat aegumistähtaega ka siis, kui siseriiklikus õiguses oli selline pikem tähtaeg juba enne ülalmainitud määruse vastuvõtmist ette nähtud? Kas sellist pikemat tähtaega võib kohaldada ka siis, kui see polnud sätestatud eksporditoetuste tagasimaksmise nõude erinormis ega ka haldusõiguslike meetmeid puudutavates üldnormides, vaid tulenes asjaomase liikmesriigi kõiki erinormides sätestamata aegumisi puudutavast üldnormist (jäakkategooriate reegel)?

⁽¹⁾ EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa)
13. juunil 2007 — Ze Fu Fleischhandel GmbH versus
Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Kohtuasi C-280/07)

(2007/C 211/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ze Fu Fleischhandel GmbH

Kostja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa)
13. juunil 2007 — Bayerische Hypotheken- und
Vereinsbank AG versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Kohtuasi C-281/07)

(2007/C 211/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bayerische Hypotheken- und Vereinsbank AG

Kostja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 esimese lõigu esimest lauset kohaldatakse eksportijale alusetult antud eksporditoetuste tagasimaksmise nõudele ka siis, kui eksportija ei ole eeskirjade rikkumist toime pannud?

Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis

2. kas seda sätet kohaldatakse selliste soodustuste tagasimaksmise nõudele ka selle isiku osas, kellele eksportija on oma eksporditoetuse nõude loovutanud?

⁽¹⁾ EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340.

13. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-286/07)

(2007/C 211/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: B. Stromsky)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik nõuab varem teistes liikmesriikides registreeritud sõidukite registreerimiseks väljavõtte esitamist müüja äriregistrisse kandmise kohta, samas kui sellise väljavõtte esitamine ei ole nõutav varem Luksemburgis registreeritud sõidukite puhul, siis on ta rikkunud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklist 28 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon kritiseerib oma hagiavalduses neid tingimusi, mis kostja on seadnud varem teises liikmesriigis registreeritud kasutatud sõidukite registreerimiseks.

Kuna kostja nõuab nende sõidukite Luksemburgis registreerimiseks täiendavate dokumentaalsete tõendite esitamist ja nimelt ametlikku väljavõtet sõiduki müüja äriregistrisse kandmise kohta, siis muudab ta varem teistes liikmesriikides registreeritud sõidukite impordi vähem atraktiivseks ja piirab sellega kaupade vaba liikumist.

See EÜ artikliga 28 keelatud piirang on seda raskem, et see puudutab eelkõige imporditud sõidukeid ja varem Luksemburgis registreeritud kasutatud sõidukite puhul samasuguseid dokumente ei kontrollita.

Põhjendused, millega kostja seda piirangut õigustas, ei ole pealegi usutavad niivõrd, kui võrd kostja kasutuses on juba niigi tõhusad vahendid kontrollimiseks, kas asjaomaste sõidukite müük on seaduslik, ja kuna igal juhul siis, kui praegu nõutavat äriregistri väljavõtet ei esitata, on mõeldav kasutada vähem äärmuslikke meetmeid kui registreerimisest keeldumine, näiteks peatada registreerimismenetlus haldusastutuste poolt läbiviidava kontrollimise ajaks.

14. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-287/07)

(2007/C 211/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja D. Kukovec)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

1. Tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused ⁽¹⁾, täitmiseks, siis on Belgia Kuningriik rikkunud selle direktiivi artiklist 71 tulenevaid kohustusi;

Teise võimalusena:

tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei teavitanud komisjoni kõikidest vajalikest õigus- ja haldusnormidest Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused, täitmiseks, siis on Belgia Kuningriik rikkunud selle direktiivi artiklist 71 tulenevaid kohustusi;

2. Mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2004/17/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 31. jaanuaril 2006.

(¹) ELT L 134, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 19.

15. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-292/07)

(2007/C 211/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja D. Kukovec)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

1. Tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (¹) täitmiseks, siis on Belgia Kuningriik rikkunud selle direktiivi artiklist 80 tulenevaid kohustusi;

Teise võimalusena:

tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei teavitanud komisjoni kõikidest vajalikest õigus- ja haldusnormidest Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta täitmiseks, siis on Belgia Kuningriik rikkunud selle direktiivi artiklist 80 tulenevaid kohustusi;

2. Mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2004/18/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 31. jaanuaril 2006.

(¹) ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132.

19. juunil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-294/07)

(2007/C 211/35)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: D. Maidani)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (¹), ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artiklist 40 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2004/38/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 29. aprillil 2006.

(¹) ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46; ja parandused ELT 2004, L 229, lk 35, ja ELT 2005, L 197, lk 34.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 20. juunil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 29. märtsi 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-369/00: Département du Loiret (Prantsusmaa), keda toetas Scott SA versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-295/07 P)

(2007/C 211/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: J. Flett)

Teised menetluspooled: Département du Loiret, Scott SA

Apellandi nõuded

- tunnistada apellatsioonkaebus põhjendatuks ning sellest tulevalt tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna;
- teha kohtuvaidluses lõplik otsus ja tuvastada, et otsus [2002/147EÜ] ⁽¹⁾ on liitintressimäära kasutamist puudutavas osas piisavalt põhjendatud või juhul kui seda ei tehta ning kui Euroopa Kohus leiab, et menetlusstaadium ei võimalda lõplikku otsust teha, saata asi tagasi Esimese Astme Kohtule uueks arutamiseks;
- jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja komisjoni kohtukulud Euroopa Kohtus ja Esimese Astme Kohtus;
- jätta Scott SA'l mõlemas menetluse tekkinud kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse toetuseks kaheksa väidet ning kinnitab esmalt, et vaidlustatud kohtuotsus põhineb riigiabi valdkonda käsitlevate ühenduse õigusnormide vääralt käsitlusel, kuna Esimese Astme Kohus samastas need ekslikult eeskirjadega, mis reguleerivad ettevõtjate vahelist konkurentsi ebaseadusliku riigiabi tagastamiskorralduse tegemise kuupäeval, mitte liikmesriikide vahelist konkurentsi käsitlevate eeskirjadega kõnealuse abi tegeliku väljamaksmise kuupäeval.

Apellant väidab esimese väitega, et vastupidiselt sellele, mida Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuses märkis, on otsus, millega tehakse korraldus ebaseaduslikult antud riigiabi tagastamise kohta, piisavalt põhjendatud, kui lihtne matemaatiline arvestus võimaldab tuvastada, millist arvutusmeetodit on

kasutatud. Käesolevas asjas ongi just sellise juhtumiga tegemist, kuna kõik olulised andmed, mis puudutavad antud abi summat, intressimäära, tagasimaksmise kestust ja tagastatavat summat, on otsuses ära toodud.

Teise väitega väidab apellant, et liitintressimäära kasutamine oli otsuse põhjendustes igal juhul vähemalt kaudselt ära näidatud, arvestades selle eesmärki kõrvaldada abist tulenevad eelised ja taastada varasem olukord. Seda silmas pidades tuli tagastamisele kuuluva summa suhtes kohaldada tingimata liitintressimäära, kuna arvesse tuli võtta ka inflatsiooni ja eeliseid, mida abisaaja aja jooksul kasutada sai.

Komisjon väidab kolmanda väitega, et Esimese Astme Kohus on rikkunud õigusnormi, kui kasutas — tema kahjuks — ümberpööratud tõendamiskoormist. Tegelikult oleks hoopis esimese kohtuastme hageja pidanud tõendama väidetavate muudatuste olemasolu komisjoni poolt ebaseadusliku riigiabi tagastamiskorraldustele kohaldatava intressimäära rakendamise praktikas, mitte komisjon ei pea tõendama selliste muutuste puudumist.

Neljanda väites raames leiab apellant, et Esimese Astme Kohus on rikkunud õigusnormi, kui sedastas, et komisjon ei ole täpsustanud, milles seisneid eelised, mida abi saanud äriühing selle abi tagastamise korralduse tegemise kuupäeval jätkuvalt kasutada sai. Komisjon peab tõendama, et eelised olid olemas abi andmise, mitte selle tagastamise kuupäeval.

Viienda ja kuuenda väitega heidab komisjon Esimese Astme Kohtule ette, et viimati nimetatud on tuginenud spekulatsioonidele, mitte tõenditele selles osas, mis puudutab abi saanud äriühingu müügihinna, ning ka seeläbi, et kohus asus seisukohale, et 11 aastat pärast abi andmist oleks müügihind pidanud olema see tegur, mida komisjon oleks pidanud tagastamisele kuuluva summa kindlaksmääramisel arvesse võtma. Riigiabi valdkonnas on eesmärgiks taastada varasem olukord ning seega võrdub tagastatava abi summa algselt antud abi summaga, millele on kuni selle tegeliku tagastamiseni arvestatud juurde iga-aastased liitintressid, sõltumatult sellest, kuidas abi saaja on abi summat vahepeal kasutanud.

Apellant väidab seitsmenda väitega, et Esimese Astme Kohus on rikkunud õigusnormi, kui sedastas, et asjaolu, et abi tagasinõudmine peab toimuma siseriiklike eeskirjade kohaselt, tähendab tingimata seda, et intresside arvutamisel tuleb kasutada lihtmäära. Kuigi on tõsi, et põhisumma ja intressid tuleb tagasi nõuda siseriiklike eeskirjade kohaselt, reguleerib intressimäära küsimust — nagu sedagi, kas kohaldada tuleb liht- või liitmäära — ühenduse õigus, mitte siseriiklik õigus.

Kaheksanda väite raames väidab komisjon, et vaidlustatud kohtuotsus on täielikult ebaproportsionaalne, kuna sellega tühistatakse komisjon otsus tervikuna, kuigi võimalik oleks eristada põhisummat intressidena makstavast summast, nagu ka oleks võimalik eristada lihtintressimäära ja liitintressimäära kasutamist.

(¹) Komisjoni 12. juuli 2000. aasta otsus 2002/14/EÜ Prantsusmaa poolt Scott Paper SA/Kimberly-Clark'ile antud riigiabi kohta (EÜT 2002, L 12, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille esitas VAT and Duties Tribunal, London (Ühendkuningriik) 29. juunil 2002 — J D Wetherspoon PLC versus The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

(Kohtuasi C-302/07)

(2007/C 211/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotlus, mille esitas Landgericht Regensburg (Saksamaa) 21. juunil 2007 — Staatsanwaltschaft Regensburg versus Klaus Bourquain

(Kohtuasi C-297/07)

(2007/C 211/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Regensburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Staatsanwaltschaft Regensburg

Kostja: Klaus Bourquain

Eelotsuse küsimused

Kas seoses 14. juuni 1985. aasta konventsiooni, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut Beneluxi Majandusliidu riikide, Saksamaa Liitvabariigi ja Prantsuse Vabariigi valitsuste vahel sõlmitud Schengeni lepingut kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta nende ühispiiridel (¹), tõlgendamisega kehtib keeld, mille kohaselt isikut, kelle suhtes üks konventsiooniosaline on langetanud lõpliku kohtuotsuse, ei või teine konventsiooniosaline sama teo eest vastutusele võtta, tingimusel et kui isikule on karistus määratud, on ta selle ära kandnud või kannab seda või seda ei saa otsuse langetanud konventsiooniosalise õiguse alusel enam täitmisele pöörata?

(¹) EÜT 2000, L 239, lk 19; ELT eriväljaanne 19/02, lk 9.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

VAT and Duties Tribunal, London

Põhikohtuasja pooled

Hageja: J D Wetherspoon PLC

Kostja: The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas käibemaksusummade ümardamist reguleerib üksnes siseriiklik õigus või reguleerib seda ühenduse õigus? Eelkõige, kas esimese käibemaksudirektiivi (¹) artikli 2 esimene ja teine lõik ja kuuenda direktiivi (²) (1. jaanuarist 2004 kehtiva redaktsiooni) artikli 11 A osa lõike 1 alapunkt a ja/või artikli 12 lõike 3 punkt a ja/või artikli 22 lõike 3 punkt b kinnitavad, et ümardamine kuulub ühenduse õiguse valdkonda?
- 2) Eelkõige:
 - i. Kas ühenduse õigusega on vastuolus siseriikliku korra või siseriikliku maksuhalduri kasutatava praktika rakendamine, mis nõuab käibemaksusummade ümardamist kui kõnealuse väikseima rahaühiku murdosa on suurem või võrdne 0,5-ga (nt 0,5 penni tuleb ümardada lähima suurema täispennini)?
 - ii. Kas ühenduse õigus nõuab, et maksukohustuslastel lubatakse ümardada käibemaksusummat allapoole, kui see summa sisaldab väikseima olemasoleva rahaühiku murdosa?
- 3) Kui tegemist on käibemaksusummat sisaldava müügiga siis, millisel tasandil nõuab ühenduse õigus tasumisele kuuluva käibemaksusumma arvutamiseks ümardamist: kas iga üksiku toote, iga tooteliigi, iga tarne (kui sama korv sisaldab rohkem tarneid), iga tehingu/korvi tasandil kokku, vastava käibemaksu arvestusperioodi tasandil või muul tasandil?

4) Kas sellised ühenduse põhimõtted nagu võrdse kohtlemise ja neutraalse maksustamise põhimõtte, viidates siinkohal Ühendkuningriigis kehtivale maksuhalduri lubatud erandile, mis lubab deklareeritavaid käibemaksusummasid allapoole ümardada üksnes teatud ettevõtjatel, mõjutavad vastust neile küsimustele?

- (¹) Nõukogu 11. aprilli 1967. aasta esimene direktiiv 67/227/EMÜ kumuleeruvaid käibemakse käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 71, lk 1301; ELT eriväljaanne 09/01, lk 3).
- (²) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus (Soome) 29. juunil 2007 — Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy

(Kohtuasi C-303/07)

(2007/C 211/39)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy.

Teised menetluspooled: Uudenmaan verovirasto ja Helsingin kaupunki

Eelotsuse küsimused

Kas EÜ artikleid 43 ja 48 ning EÜ artikleid 56 ja 58 tuleb tõlgendada nii, et nende artiklitega tagatud põhivabaduste rakedamiseks tuleb Soome õiguse alusel asutatud aktsiaseltsi või investeerimisfondi käsitada Luksemburgi õiguse alusel asutatud SICAV-tüüpi äriühinguga võrreldavana vaatamata sellele, et Soome õiguses puudub SICAV-tüüpi äriühingule täpselt vastav äriühingu liik, ja võttes samas arvesse seda, et SICAV-tüüpi äriühingut, mis on Luksemburgi õiguses ette nähtud äriühing, ei mainita nende äriühingute nimekirjas, mis on ette nähtud direktiivi 90/435/EMÜ (¹) artikli 2 punktis a — viimati nimetatud direktiivile vastab käesolevas asjas Soomes kohaldatav kinnipeetava maksu normistik –, ning arvestades samuti seda, et SICAV-

tüüpi äriühing on Luksemburgi siseriikliku maksuõiguse kohaselt tulumaksust vabastatud? Kas seega on EÜ asutamislepingu viidatud artiklitega vastuolus see, et Soomes dividendidelt kinnipeetavast maksust ei ole vabastatud dividende saav SICAV-tüüpi äriühing, mille asukoht on Luksemburgis?

- (¹) Nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiiv eri liikmesriikide ematettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (EÜT L 225, lk 6; ELT eriväljaanne 09/01, lk 147).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof (Saksamaa) 2. juulil 2007 — Directmedia Publishing GmbH versus 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Ulrich Knoop

(Kohtuasi C-304/07)

(2007/C 211/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Directmedia Publishing GmbH

Kostja: 1. Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2. Ulrich Knoop.

Eelotsuse küsimused

Kas andmete ülekandmine andmebaaside direktiivi artiklil 7 lõike 1 alusel kaitstud andmebaasist teise andmebaasi kujutab endast ka siis väljavõtte tegemist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 1996. aasta direktiivi 96/9/EÜ andmebaaside õiguskaitse kohta (¹) artikli 7 lõike 2 tähenduses, kui see toimub päringu teel andmebaasist üksikshaaval või on väljavõtte tegemine selle õigusnormi tähenduses andmebaasi väljavõtte (füüsiline) kopeerimine?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 1996. aasta direktiiv 96/9/EÜ andmebaaside õiguskaitse kohta (EMÜ L 77, lk 20; ELT eriväljaanne 13/15, lk 459).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale civile di Genova (Itaalia) 2. juulil 2007 — Radiotelevisione italiana SpA (RAI) versus PTV Programmazioni Televisive SpA

(Kohtuasi C-305/07)

(2007/C 211/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale civile di Genova

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Radiotelevisione italiana SpA (RAI)

Kostja: PTV Programmazioni Televisive SpA

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas avaliku teleringhäälingu teenuse rahastamiseks riiklikul või kohalikul tasandil kõikidele teleringhäälingu signaalide vastuvõtuks ette nähtud aparatuuri omanikele kehtestatud maks kujutab endast riigiabi EÜ asutamislepingu artikli 87 tähenduses?
- 2) Jaatava vastuse korral, kas Itaalia Välisministeeriumile 20. aprillil 2005 teatavaks tehtud otsus on faktivigade või faktiliste asjaolude hindamisvigade tõttu vastuolus ühenduse õigusega, kuna selles kohaldatakse RAI maksu suhtes artikli 86 lõikest 2 tulenevat erandit, kuid jäetakse arvesse võtmata:
 - et volitatud side-ettevõtja osutab avaliku teleringhäälingu teenust maakondlikul tasandil, vaatamata sellele, et maakonnaseadused seda ette ei näe ja puudub konkreetseid kohustusi loetlev leping, mida side-ettevõtja peaks maakondliku tähtsusega saadete edastamiseks ette nähtud ajakava alusel ja programmide sagedusel täitma;
 - avaliku teenuse osutamise kohustuste definitsiooni puudumisel ei ole võimalik teostada järelevalvet nende riiklike vahendite tegeliku kasutamise üle, mis on ette nähtud avalike teenuste osutamise rahastamiseks kohalikul tasandil ja mida võib kasutada vaid niisuguste tegevuste puhul, millega neid avalikke teenuseid osutatakse;
 - volitatud side-ettevõtjal ei ole õigusaktiga antud volitus konkreetsete avalike teenuste osutamise kohustuse täitmiseks, vaid tal on üldiselt lubatud maakondlikke avalikke teenuseid osutada?
- 3) Kas EÜ artikliga 86 on üldiselt vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm, mis annab igale maakonnale seadusandliku pädevuse määrata kindlaks uusi riiklikest vahenditest subsideeritavaid avalike teenuste osutamise kohustusi, nähes samas ette, et nende avalike teenuste osutamise volitus antakse ilma riigihanget korraldamata vaid RAI SpA-le?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Højesteret (Taani) 3. juulil 2007 — Ruben Andersen versus Kommunernes Landsforening, Slagelse Kommune (endise Skælskør Kommune) esindajana

(Kohtuasi C-306/07)

(2007/C 211/42)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Højesteret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ruben Andersen

Kostja: Kommunernes Landsforening, Slagelse Kommune (endise Skælskør Kommune) esindajana

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 14. oktoobri 1991. aasta direktiivi tööandja kohustuse kohta teavitada töötajaid töölepingu või töösuhte tingimustest (91/533/EMÜ) (¹) rakendamiseks sõlmitud kollektiivlepingut ei kohaldata selle direktiivi artikli 8 lõike 1 alusel töötajale, kes pole kollektiivlepingu pooleks oleva organisatsiooni liige?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas artikli 8 lõikes 2 toodud väljend „töötajate puhul, kelle töösuhet kollektiivleping või kollektiivlepingud ei käsitle” tähendab seda, et tööandjapoolset eelneva teatamise kohustust reguleerivad kollektiivlepingu sätteid ei kohaldata töötajale, kes pole kollektiivlepingu pooleks oleva organisatsiooni liige?
3. Kas mõistega „ajutine tööleping” ja „ajutine töösuhe” on direktiivi artikli 8 lõike 2 tähenduses hõlmatud ainult lühiajalised või ka muud töösuhted, näiteks kõik ajaliselt piiratud töösuhted? Esimesel juhul: milliste kriteeriumite alusel tuleb otsustada, kas töösuhe on ajutine (lühiajaline)?

(¹) EÜT L 288, lk 32; ELT eriväljaanne 05/02, lk 3.

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso 5. juulil 2007. aastal esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 24. aprilli 2007. aasta määruse peale kohtuasjas T-132/06: Gorostiaga Atxalandabaso versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-308/07 P)

(2007/C 211/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (esindaja: advokaat D. Rouget)

Teine menetluspool: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

- tunnistada käesolev apellatsioonkaebus põhjendatuks ja tühistada seetõttu Esimese Astme Kohtu 24. aprilli 2007. aasta määrus;
- teha kohtuasjas lõplik otsus ja tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 24. veebruari 2004. aasta otsus, millega nõuti hagejalt sisse parlamendi makstud kulude ja hüvitiste summad 118 360,18 euro ulatuses ja peeti need hagejale parlamendi poolt makstavatest hüvitistest kinni;
- mõista kohtukulud ja hagejale tekkinud kulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks kuus väidet.

Esimeses väites vaidlustab hageja tuginemise Esimese Astme Kohtu kodukorra artiklile 111, millega hageja väitel ei tagata talle õigust õiglasele kohtupidamisele, kuna Esimese Astme Kohus ei andud talle võimalust vastata parlamendi etteheidetele.

Teises väites toob hageja esile, et on rikutud erapooletuse põhimõtet, kuna samad kohtunikud tegid otsuse kahes järjestikkuses kohtuasjas T-146/04 ja T-132/06, milles tehti vastavalt 22. detsembri 2005. aasta kohtuotsus ja 24. aprilli 2007. aasta määrus. Esspool viidatud põhimõtte kohaselt ei saa hageja arvates sama kohtunik lahendada isegi samas kohtuastmes kohtuotsust, mis tugineb samadele asjaoludele või nende asjaoludega seotud asjaoludele, milles sama kohtunik on teinud eelnevalt kohtuotsuse.

Kolmandas väites märgib hageja, et Esimese Astme Kohus hindas ekslikult 22. detsembri 2005. aasta kohtuotsuse ulatust. Kuna parlamendi peasekretäri 24. veebruari 2004. aasta otsus tühistati pädevuse puudumise tõttu, ei olnud hagejal põhjust esitada selle peale kaebust Euroopa Kohtule, kuna see, et kohus tunnustab pädevuse puudumist tähendab, et asjaomane otsus on tühine.

Neljandas väites vaidlustab hageja Esimese Astme Kohtu järjepideva keeldumise võtta arvesse hageja esitatud poolt väiteid parlamendi peasekretäri 22. märtsi 2004. aasta otsuse tühistamiseks. Viimatinimetatud otsus on hageja arvates uus, 24. veebruari 2004. aasta otsusest erinev otsus, mistõttu Esimese Astme Kohus peab hindama kõiki materiaal- ja formaalõiguslikke väiteid, mis hageja on esitanud selle vaidlustamiseks.

Viiendas väites heidab hageja Esimese Astme Kohtule ette, et see keeldus hindamast vääramatut jõuga seonduvat väidet, kuigi seda ei olnud esitatud 24. veebruari 2004. aasta otsuse peale esitatud hagi.

Lõpuks heidab kuuendas väites hageja Esimese Astme Kohtule ette, et see on rikkunud hea halduse põhimõtet sellega, et see muu hulgas lükkas tagasi Euroopa Parlamendi poolt 6. septembril 2001 heaks kiidetud haldustavade eeskirja.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Lunds tingsrätt (Rootsi) 5. juulil 2007 — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser versus Anders Holmqvist

(Kohtuasi C-310/07)

(2007/C 211/44)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lunds tingsrätt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser

Kostja: Anders Holmqvist

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 20. oktoobri 1980. aasta direktiivi 80/987/EMÜ töötajate kaitset tööandja maksejõuetuse korral käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾, mida on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiviga 2002/74/EÜ ⁽²⁾, tähendab, et ettevõtja peab liikmesriigi territooriumil tegutsemiseks omama selles liikmesriigis filiaali või püsiasukohta?
2. Eitava vastuse korral, mis tingimused peavad olema täidetud selle tuvastamiseks, et ettevõtja tegutseb mitmes liikmesriigis?
3. Kui on asjakohane sedastada, et ettevõtja tegutseb mitmes liikmesriigis ning et töötaja teeb sellele ettevõtjale tööd mitmes liikmesriigis, milliste tingimuste alusel tuleb määrata töötaja tavaline töökoht?
4. Kas direktiivi 80/987 artiklil 8a, mida on viimati muudetud direktiiviga 2002/74, on vahetu õigusmõju?

⁽¹⁾ EÜT L 283, lk 23; ELT erivaljaanne 05/01, lk 217.

⁽²⁾ EÜT L 270, lk 10; ELT erivaljaanne 05/04, lk 261.

5. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-311/07)

(2007/C 211/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja B. Schima)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

— Kuna Austria Vabariik ei ole ette näinud nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimtervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega ⁽¹⁾, artikli 6 punktile 1 vastavat tähtaega ravimite kandmiseks *Erstattungskodex*'i (siseriiklik tervisekindlustussüsteemiga hõlmatud ravimite loetelu) kollasesse või rohelisse ossa, siis on Austria Vabariik rikkunud sellest eeskirjast tulenevaid kohustusi.

— mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 89/105/EMÜ eesmärk on muu hulgas kaotada erinevused siseriiklike majanduslike meetmete osas, mis liikmesriigid võtavad selleks, et tagada parem ülevaade avaliku tervishoiusüsteemi ravimitele tehtavate kulutuste üle. Nende hulka kuuluvad meetmed nende toodete sortimendi piiramiseks, mille kulud katab riiklik tervisekindlustussüsteem. Selleks, et niisugused erinevused ei takistaks ühendusesisest ravimikaubandust, näeb direktiiv ette teatud nõuded menetlusele, mille kohaselt kantakse tooted siseriiklikku tervisekindlustussüsteemiga hõlmatud ravimite loetelu. Direktiivi artikli 6 punkt 1 sätestab tähtaja, mille jooksul tuleb teha otsus ravimi kandmise kohta niinimetatud „positiivsesse loetellu”.

Austrias sisaldab tervisekindlustussüsteemiga hõlmatud toodete loetelu kolme erinevat kompenseerimise valdkonda. „Roheline osa” sisaldab ravimeid, mille osas on meditsiiniliselt ja tervishoiu seisukohalt otstarbekas ja põhjendatud teha väljakirjutamine ja kompenseerimine ilma eelneva sotsiaalkindlustaja loata, „kollasesse ossa” kantud ravimite kulud kompenseeritakse üksnes põhjendatud üksikjuhtudel sotsiaalkindlustaja eelneva loa alusel ning lõpuks sisaldab „punane osa” ravimeid, mille kohta on esitatud taotlus nende kandmiseks kollasesse või rohelisse ossa. Kulutused punasesse ossa kantud ravimitele kompenseeritakse põhjendatud üksikjuhtudel sotsiaalkindlustaja eelneva loa alusel, tingimusel, et kollases ja rohelises osas ei leidu alternatiive. Kehtiv taotlus ravimi kandmiseks *Erstattungskodex*’i kollasesse või rohelisse ossa tähendab seega seda, et see ravim kantakse teatud ajaks punasesse ossa. Austria eeskirjade kohaselt võivad ravimid jääda punasesse ossa maksimaalselt kahekümne neljaks kuuks; kui välja ei suudeta selgitada Euroopa Liidu keskmist hinda, siis pikeneb tähtaeg kolmekümne kuue kuuni.

See eeskiri ei ole kooskõlas direktiivi 89/105/EMÜ artikli 6 punktiga 1, kuna tagatud ei ole see, et ravimi kandmise kohta kollasesse või rohelisse ossa tehakse otsus 90 või 180 päeva jooksul, nagu näeb ette direktiivi nimetatud säte.

Nagu otsustas Euroopa Kohus 12. juuni 2003. aasta otsuses kohtuasjas C-299/00: komisjon vs. Soome, kahjustaks direktiivi eesmärke see, kui liikmesriik võiks sisse viia ravimite, mille suhtes kehtib kõrgendatud hüvitamise määr, loetelu määramiseks kaheastmelise menetluse, millest üks menetlus vastaks direktiivi artikli 6 punktis 1 sätestatud kohustustele, samas kui teine menetlus oleks nendest kohustustest vabastatud ning ei järgiks direktiivi eesmärke. Vastupidi Austria valitsuse seisukohale ei tule menetleda mitte ühte taotlust positiivsesse loetellu kandmiseks, vaid menetleda tuleb ka taotlust sellise loetelu teatud kategooriasse kandmiseks vastavalt direktiivi artikli 6 punktile 1, kui sellesse kategooriasse kandmisega kaasnevad, nagu Austrias, soodsamad hüvitamise tingimused kui teise kategooriasse kandmisega või sellesse jäämisega. Seega peab olema tagatud, et selliste taotluste üle otsustatakse direktiivi artikli 6 punktis 1 ette nähtud tähtaja jooksul.

Kuna Austria õigus ei ole seda sätestanud, siis ei ole see kooskõlas ühenduse õiguse nimetatud normiga, arvestades sellele Euroopa Kohtu poolt antud tõlgendust.

(¹) EÜT 1989, L 40, lk 8; ELT eriväljaanne 05/01, lk 345.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal d'instance de Paris (Prantsusmaa) 6. juulil 2007 — JVC France SAS versus Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Kohtuasi C-312/07)

(2007/C 211/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'Instance de Paris

Põhikohtuasja pooled

Hageja: JVC France SAS

Kostjad: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Eelotsuse küsimused

1. Kas videokaamera, millega impordi ajal ei ole võimalik salvestada väliseid videosignaale, tuleb klassifitseerida alamrubriiki 8525 40 99, kui hiljem saab kaamera videoliidest tarkvara või lisaseadme (widget) abil muuta videosisendiks, kuna see aparaat on varustatud elektrooniliste lülititega, mis võimaldavad salvestada välist videosignaali, kuigi ei tootja ega müüja ei ole sellele võimalusele viidanud ega ka taga seda?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja kui selgitavate märkuste järjestikused muudatused toovad kaasa muutuse ühenduse praktikas videokaamerate klassifitseerimisel ja erandi seoses põhimõttega, mille kohaselt kaupade klassifitseerimine peab toimuma vastavalt nende tegelikele omadustele tollivormistuse tegemise ajal, siis kas Euroopa Komisjon võis selline muudatus läbi viia pigem selgitavate märkuste muutmise teel, ja seega kohaldada neid tagasiulatuvalt, kui võtta vastu klassifitseerimist reguleeriv määrus, mida kohaldatakse üksnes tulevikus?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (Hispaania) 5. juulil 2007 — Kirtruna S.L. ja Elisa Vígano versus Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA

(Kohtuasi C-313/07)

(2007/C 211/47)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Kirtruna S.L. ja Elisa Vígano

Kostjad: Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas pankrotis ettevõtja või selle tootmisüksuse omandajale antud tagatist, et ta ei pea võtma üle töölepingutest või -suhetest tulenevaid kohustusi, kui maksejõuetusmenetlus annab vähemalt ühenduse direktiividega võrdse kaitse, kohaldatakse üksnes ja ainult töölepingute või -suhetega otseselt seotud kohustustele või kohaldatakse seda tagatist töötajate õiguste täieliku kaitse ja töökoha säilitamise raames ka teistele lepingutele, mis ei ole küll rangelt töölepingud, kuid mõjutavad siiski ettevõtja tegevuse toimumise ruume või selle tegevuse harrastamiseks asendamatuid töövahendeid või -riis-
tasid.
2. Kas samas töötajate õiguste tegemise kontekstis võib kohus, kes tegeleb pankrotimenetlusega ja määrab tulemuse, anda tootmisüksuse omandajale tagatise mitte üksnes töölepingu-
test tulenevate õiguste kohta, vaid ka maksejõuetu võlgniku teiste lepingute ja kohustuste kohta, mis on tegevuse jätkami-
seks vajalikud?
3. Kui ettevõtja omandab pankrotis äriühingu või selle tootmisüksuse, võttes endale kohustuse säilitada kõik või osad töölepingud ja võttes üle nendest tulenevad kohustused, siis kas tal on tagatis, et talle ei esitata muid nõudeid ega kanta üle teisi kohustusi, mis on seotud nende lepingute või suhete-
ga, millest tulenevad kohustused ta on üle võtnud, eeskätt maksu- või sotsiaalkindlustusvõlad või õigused, mida võivad kasutada maksejõuetu võlgniku poolt sõlmitud ja omandajale üldiselt või koos tootmisüksusega üle läinud lepingutest tule-
nevate õiguste ja kohustuste omanikud?
4. Kas direktiivi 23/2001⁽¹⁾ võib tõlgendada nii, et kohtulikult või halduskorras maksejõuetuks ja likvideerimisel olevaks kuulutatud tootmisüksuste või ettevõtjate ülekandmise osas kaitseb see direktiiv mitte üksnes töölepinguid, vaid ka teisi lepinguid, mis mõjutab otseselt ja vahetult nende töölepingute säilitamist?
5. Kas Hispaania Ley Concursal'i artikli 149 lõike 2 redaktsioon, mis räägib äriühingu ülekandmisest, on kooskõlas viidatud direktiivi 23/2001 artikli 5 lõike 2 punktiga a, kuna omandajale kantakse võõrandamisega üle pankrotis või maksejõuetu ettevõtja töölepingutest tulenevad ja nendega seotud kohustused, eeskätt sotsiaalkindlustusvõlad, mida maksejõuetu ettevõtja võis jätta maksmata?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 82, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 98).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus (Soome) 10. juulil 2007 — Lahti Energia Oy**(Kohtuasi C-317/07)**

(2007/C 211/48)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Lahti Energia Oy

Teised menethuspoolel: Lahden ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus, Salpausselän luonnonystävät ry

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2000/76/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et direktiivi ei kohaldata gaasiliste jäätmete põletamisele?
2. Kas direktiivi 2000/76/EÜ artikli 3 lõikes 4 nimetatud põletamisraajatisena võib käsitada gaasistamisraajatis, kus utmise teel tekitatakse jäätmetest gaasi, isegi kui selles raajatises ei ole põletusliini?
3. Kas gaasistamisraajatises tekitatud ning gaasistamisprotsessi järel puhastatud tööstuslikult toodetud gaasi põletamist elektriijaama katlas võib käsitada direktiivi 2000/76/EÜ artiklis 3 ettenähtud tegevusena? Kas vastust mõjutab see, et puhastatud tööstuslikult toodetud gaasi kasutatakse fossiilsete kütuste asemel, ja see, et elektriijaama heitmed toodetud energiaühiku kohta oleksid jäätmetest tekitatud puhastatud tööstuslikult toodetud gaasi kasutamise korral väiksemad kui muu kütuse puhul? Kas direktiivi 2000/76/EÜ reguleerimisala tõlgendamisel omab tähtsust see, kas gaasistamisraajatis ja elektriijaam moodustavad tehnilisi ja tootmisaspekte ning nendevahelist vahemaad arvestades ühe raajatises, või see, kas gaasistamisraajatises tekitatud puhastatud tööstuslikult toodetud gaasi saab üle kanda mujale ja seal kasutada näiteks energia tootmisel, kütusena või muul eemärgil?
4. Millistel tingimustel on gaasistamisraajatises tekitatud puhastatud tööstuslikult toodetud gaas toode, nii et sellele ei kohaldata enam jäätmeid käsitlevaid õigusnorme?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. detsembri 2000. aasta direktiiv 2000/76/EÜ jäätmete põletamise kohta (EÜT L 332, lk 91; ELT eriväljaanne 15/05, lk 353).

3F, varem Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) 11. juulil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 23. aprilli 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-30/03: Specialarbejderforbundet i Danmark versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-319/07)

(2007/C 211/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: 3F, varem Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (esindajad: A. Bentley ja advokaat A. Worsøe)

Teised menetluspooled: Euroopa Ühenduste Komisjon, Taani Kuningriik, Norra Kuningriik

Apellandi nõuded

Hageja taotleb Euroopa Kohtult:

- tühistada Esimese Astme Kohtu 23. aprilli 2007. aasta määrus kohtuasjas T-30/03: Specialarbejderforbundet i Danmark v. Euroopa Ühenduste Komisjon, ja
- tunnistada hageja hagi kohtuasjas T-30/03 vastuvõetavaks; ja
- igal juhul mõista komisjonilt välja hageja kulud seoses käesoleva apellatsioonkaebuse esitamisega.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et vaidlustatud määrus tuleks tühistada alljärgnevatel põhjustel:

1. Esimese Astme Kohus eksis, tuginedes kohtuasjale C-67/96: Albany, kui ta leidis, et isiklikult puudutatud olemise tõendamisel ei saa apellant tugineda oma konkureerivate seisundile kollektiivlepingu läbirääkimistel.
2. Esimese Astme Kohus tegi õigusvea, leides, et apellant ei saanud isiklikult puudutatud olemise tõendamisel tugineda sotsiaalsetele aspektidele.
3. Esimese Astme Kohus kohaldas valesti kohtuasjadest Plauermann ja ARE tulenevat kohtupraktikat, leides, et apellanti ei saa pidada isiklikult puudutatuks üksnes seetõttu, et kõnealune abi edastati saajatele tulumaksuvabastusega meremeeste palganõuete vähendamise teel.
4. Esimese Astme Kohus kohaldas valesti kohtuasjadest Van der Kooy ja CIRFS tulenevat kohtupraktikat, leides, et maksualased meetmed ei mõjutanud hageja huve läbirääkijana.

Antartica Srl 11. juulil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (neljas koda) 10. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-47/06: Antartica Srl versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-320/07 P)

(2007/C 211/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Antartica Srl (esindajad: advokaadid E. Racca ja A. Fusillo)

Teised menetluspooled: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), The Nasdaq Stock Market, Inc.

Apellandi nõuded

- Tühistada teise apellatsioonikoja otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Esimese Astme Kohtu määruse nr 40/94 ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 5 tõlgendus ei ole kooskõlas sellega, kuidas pärast kohtuasja C-372/97: General Motors määratletakse käesoleval ajal kaubamärgi üldtuntust.

⁽¹⁾ EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Conseil d'Etat (Belgia) 12. juulil 2007 — Coditel Barbant SA versus 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

(Kohtuasi C-324/07)

(2007/C 211/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'Etat

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Coditel Barbant SA

Kostjad: 1. Commune d'Uccle, 2. Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé), 3. Région de Bruxelles-Capitale

Eelotsuse küsimused

1. Kas kommuun võib pakkumismenetlust korraldamata astuda ühistu liikmeks, kuhu kuuluvad ainult teised kommuunid ja kommuunide ühendused (mida kutsutakse puhtalt kommuunidevaheliseks ühistuks) selleks, et anda sellele üle oma televiivõrkude haldamine, teades et see ühing tegutseb peamiselt ainult koos oma liikmetega ja nende nimel ning et nendega seotud otsused võetakse vastu nõukogus ja selle poolt neile antud volituste piirides sektorinõukogudes, mis on pädevad asutused, mis koosnevad ametiasutuste esindajatest ja mis teevad otsuseid lihthälteenamusega?
2. Kas sel moel — pädevate asutuste vahendusel, kõigi ühistu liikmete või neist ühe osa poolt eksploateerimissektorite või alasektorite puhul ühistu otsuste korral — teostatud juhtimist võib pidada selliseks, mis lubab neil teostada analoogset kontrolli kui see, mida nad teostavad oma teenistuste üle?
3. Kas seda juhtimist ja seda kontrolli peavad selleks, et neid saaks lugeda analoogseks, teostama kõik ühistu liikmed eraldi või piisab sellest, kui neid teostab enamuse ühistu liikmetest?

11. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-325/07)

(2007/C 211/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: G. Rozet)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. märtsi 2003. aasta direktiivi 2003/18/EÜ, millega muudetakse direktiivi 83/477/EMÜ töötajate kaitsmise kohta asbestiga kokkupuutest tulenevate ohtude

est tööol (¹), täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artikli 2 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2003/18/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 14. aprillil 2006.

⁽¹⁾ ELT L 97, lk 48; ELT eriväljaanne 05/04, lk 312.

13. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-328/07)

(2007/C 211/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: W. Wils)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (¹) täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2004/48/EÜ siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 29. aprillil 2006.

⁽¹⁾ ELT L 157, lk 45, muudatus ELT L, 195, lk 16; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32.

13. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-329/07)

(2007/C 211/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: W. Wils)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (⁽¹⁾) täitmiseks, või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2004/48/EÜ siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 29. aprillil 2006.

(⁽¹⁾) ELT L 157, lk 45, muudatus ELT L, 195, lk 16; ELT erivaljaanne 17/02, lk 32.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour administrative d'appel de Lyon (Prantsusmaa) 17. juulil 2007 — Regie Networks versus Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne

(Kohtuasi C-333/07)

(2007/C 211/55)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative d'appel de Lyon.

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Regie Networks.

Kostja: Direction de contrôle fiscal Rhône-Alpes Bourgogne.

Eelotsuse küsimus

Kas komisjoni 10. novembri 1997. aasta otsus nr 679/97, millega komisjon otsustas mitte esitada vastuväiteid muudatuste osas, mis olid tehtud dekreediga 92-1053 (⁽¹⁾) raadioringhäälingu heaks ette nähtud abikavasse, on kehtiv, pidades silmas 1) otsuse põhjendusi, 2) hinnangut, mis puudutab raadioringhäälingule ajavahemikuks 1998-2002 suunatud abikava rahastamise kooskõla EÜ asutamislepinguga, ja 3) otsuse põhjendust, mille kohaselt kõnealuse abikava eelarvevahendid ei suurene?

(⁽¹⁾) 30. septembri 1992. aasta dekreet nr 92-1053 raadioringhäälingu toetusfondi heaks mõeldud maksutaolise lõivu uuendamise kohta (JORF nr 228, 1.10.1992) ja 29. detsembri 1997. aasta dekreet nr 97-1263 raadioringhäälingu toetusfondi heaks mõeldud maksutaolise lõivu kehtestamise kohta (JORF nr 302, 30.12.1997, lk 19194).

19. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-340/07)

(2007/C 211/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Rozet ja M. van Beek)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiivi 2002/73/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 76/207/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses töö saamise, kutseõppe ja edutamisega ning tööttingimustega (⁽¹⁾), täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artiklist 2 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2002/73/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 5. oktoobril 2005.

(¹) EÜT L 269, lk 15; ELT eriväljaanne 05/04, lk 255.

20. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Rootsi Kuningriik

(Kohtuasi C-341/07)

(2007/C 211/57)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: W. Wils ja P. Dejmek)

Kostja: Rootsi Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Rootsi Kuningriik ei ole võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprill 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ (¹) intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni sellest teavitanud, siis on Rootsi Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

— mõista kohtukulud välja Rootsi Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 28. aprillil 2006.

(¹) ELT L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32.

24. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-342/07)

(2007/C 211/58)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. Patakia ja B. Schima)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta (¹), täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Kreeka Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2002/91/EÜ siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 4. jaanuaril 2006.

(¹) EÜT L 1, 4.1.2003; EÜT eriväljaanne 12/02, lk 168.

25. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-345/07)

(2007/C 211/59)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Zavvos ja P. Dejmek)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud vastu kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/49/EÜ⁽¹⁾, ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (raudteede ohutuse direktiiv), täitmiseks või igal juhul ei ole komisjoni nendest teavitanud, on Kreeka Vabariik rikkunud talle nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2004/49/EÜ siseriiklikku õigusse ülevõtmise tähtaeg möödus 30. aprillil 2006.

⁽¹⁾ ELT L 164, 30.4.2004, lk 44.

25. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-346/07)

(2007/C 211/60)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Zavvos ja P. Dejmek)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud vastu kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/50/EÜ⁽¹⁾, millega muudetakse nõukogu direktiivi 96/48/EÜ üleeuroopalise kiirraudteevõrgustiku koostalitlusvõime kohta ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/16/EÜ üleeuroopalise tavaraudteevõrgustiku koostalitlusvõime kohta, täitmiseks või igal juhul ei ole komisjoni nendest teavitanud, on Kreeka Vabariik rikkunud talle nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2004/50/EÜ siseriiklikku õigusse ülevõtmise tähtaeg möödus 30. aprillil 2006.

⁽¹⁾ ELT L 164, 30.4.2004, lk 114.

ESIMESE ASTME KOHUS

Esimese Astme Kohtu 18. juuli 2007. aasta otsus — Ente per le Ville vesuviane versus komisjon

(Kohtuasi T-189/02) ⁽¹⁾

(Euroopa Regionaalarengu Fond — Ühenduse rahalise abi maksmise lõpetamine — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Abisaaja õigus hagi esitamiseks — Otsene seos — Kaitseõigus — Määruse nr 4254/88 (EMÜ) (muudetud kujul) artikli 12 rikkumine — Uurimisviga)

(2007/C 211/61)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Ente per le Ville vesuviane (Napoli, Itaalia) (esindajad: advokaadid E. Soprano ja A. De Angelis)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: L. Flynn ja H. Speyart)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 13. märtsi 2002. aasta otsus D (2002) 810111, millega lõpetati Euroopa Regionaalarengu Fondist rahalise abi andmine, mis oli ette nähtud Campagnie (Itaalia) infrastruktuuridesse investeerimiseks seoses kolme Vesuuvi linna üldise taaskasutussüsteemiga turismiesmärgidel (FEDER nr 86/05/04/054).

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud Ente per le Ville vesuviane kanda.

⁽¹⁾ ELT C 191, 10.8.2002.

Esimese Astme Kohtu 19. juuli 2007. aasta otsus — Bouychou versus komisjon

(Kohtuasi T-344/04) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus — Otsus, millega nõutakse Prantsusmaa poolt äriühingule Stardust Marine antud riigiabi tagastamist — Otsuse tühistamine Euroopa Kohtu otsusega)

(2007/C 211/62)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Denis Bouychou, äriühingu Stardust Marine pankrotihaldur äriühingu Stardust Marine tervendamismenetluses (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid B. Vatier ja M. Verger)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Rozet ja C. Giolito)

Kohtuasja ese

Taotlus hüvitada kahju, mis on väidetavalt tekkinud komisjoni 8. septembri 1999. aasta otsusega 2000/513/EÜ, mis puudutab Prantsusmaa abi ettevõtjale Stardust Marine, mida esindab Bouychou, pankrotihaldur tervendamismenetluses.

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi põhjendamatus tõttu rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja hagejalt.

⁽¹⁾ ELT C 262, 23.10.2004.

Esimese Astme Kohtu 19. juuli 2007. aasta otsus — FG Marine versus komisjon

(Kohtuasi T-360/04) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus — Otsus Prantsusmaa poolt äriühingule Stardust Marine antud abi tagastamise kohta — Otsuse tühistamine Euroopa Kohtu otsusega)

(2007/C 211/63)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: FG Marine SA (Roissy Charles de Gaulle, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M.-A. Michel)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Rozet ja C. Giolito)

Kohtuasja ese

Komisjoni 8. septembri 1999. aasta otsusega 2000/513/EÜ, mis puudutas Prantsusmaa poolt äriühingule Stardust Marine antud abi, tekitatud kahju hüvitamise nõue

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi põhjendamatus tõttu rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja hagejalt.

⁽¹⁾ ELT C 262, 23.10.2004.

Esimese Astme Kohtu presidendi 27. juuni 2007. aasta määrus — V versus parlament

(Kohtuasi T-345/05 R II)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Euroopa Parlamendi liikmelt immuniteedi võtmine — Taotlus täitmise peatamiseks — Kiireloomulisus)

(2007/C 211/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: V (esindajad: barrister J. Lofthouse, barrister E. Hayes ja solicitor M. Monan)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: H. Krück, D. Moore ja M. Windisch)

Kohtuasja ese

Nõue vaadata uuesti läbi hageja esimene taotlus ajutiste meetmete kohaldamiseks, mis jäeti Esimese Astme Kohtu presidendi 16. märtsi 2007. aasta määrusega kohtuasjas T-345/05: V vs. parlament, EKL kogumikus veel avaldamata, rahuldamata.

Määruse resolutiivosa

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

Esimese Astme Kohtu 25. juuni 2007 määrus — Drax Power jt. versus komisjon

(Kohtuasi T-130/06) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Keskkond — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Siseriiklike saastekvootide eraldamise plaani muutmisettepanek — Komisjoni keeldumine — Vastuvõetamatus)

(2007/C 211/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Drax Power Ltd (Selby, Ühendkuningriik); Great Yarmouth Power Ltd (Swindon, Ühendkuningriik); International Power plc (London, Ühendkuningriik); Npower Cogen Ltd (Swindon); RWE Npower plc (Swindon); ScottishPower Generation Ltd (Glasgow, Ühendkuningriik) ja Scottish and Southern Energy plc (Perth, Ühendkuningriik) (esindajad: barrister I. Glick ja barrister M. Cook)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: U. Wölker ja X. Lewis)

Kohtuasja ese

Nõue tühistada komisjoni 22. veebruari 2006. aasta otsus C (2006) 426 lõplik, mis puudutab Ühendkuningriigi poolt vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ esitatud siseriikliku kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise plaani muudatusettepanekut.

Määruse resolutiivosa

1. *Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata.*
2. *Hagejad kannavad ise oma kohtukulud, samuti komisjoni kohtukulud.*

(¹) ELT C 165, 15.7.2006.

31. mail 2007 esitatud hagi — KEK DIAYLOS versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi T-190/07)

(2007/C 211/66)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: KEK DIAYLOS (Peristeri Attikis, Kreeka), (esindaja: advokaat D. Katzimišalis)

Kostjad: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada viidatud põhjustel käesolevas asjas vaidlustatud Euroopa Ühenduste Komisjoni otsus 23/II/2006 ja kõik muud Euroopa Ühenduste Komisjoni sellega seotud aktid ja/või otsused;
- mõista hageja *ad litem* advokaaditeenuse eest makstud tasu ja kohtukulud välja Euroopa Ühenduste Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud Euroopa Ühenduste Komisjoni 23. veebruari 2006. aasta otsuse C (2006) 465 lõplik peale,

mille alusel nõutakse hagejalt tagasi ettemaksuna saadud põhisummat 71 981 eurot, mille „KEK XYNI” (¹) sai toetusena Euroopa kodanike teabevahetusstrateegia programmi „PRINCE” raames, ja intresse põhjendamatu viivitamise ja programmi elluviimise kohta tõendite puudumise eest. Hageja leiab, et vaidlustatud otsus ei ole põhjendatud, rikub õigusnorme ja on kuritarvitav, ning et selle põhjendus on vigane ja õigusnorme rikkuv.

Vastupidiselt sellele, mida komisjon on hageja sõnul õigusnorme rikkudes ja põhjendamatult tuvastanud, väidab hageja, et ta täitis kohustusi, mis tulenesid toetuse andmise aluseks olnud lepingust, millele ta kirjutas alla selleks, et osaleda asjakohases programmis ja kui ka objektiivsetel põhjustel esines lepingu täitmisel viivitus, teatas ta sellest aegsasti Euroopa Liidu pädevaid ametiasutusi.

Hageja väidab ka, et lisaks esialgselt saadud ettemaksele summas 71 981 eurot ei saanud KEK XYNI ülejäänud toetuse summat, kuigi tema hinnangul olid programmi käigus tehtud tööd ja kulutused suuremad, kui see esialgselt saadud summa.

Seetõttu leiab hageja, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada, sest see on võetud vastu äriühingu töötajate poolt Euroopa Liidu organitele nende läbiviidud kontrolli käigus edastatud ebatäpse informatsiooni põhjal, ja selle tingis programmiga tegelevate töötajate vahetus, kuna uued töötajad ei saanud kohe olla täielikult informeeritud viisist, kuidas vajalikku informatsiooni koguda ja ammendavad vastused viivitamatult edasi anda.

(¹) 12. aprilli 2006. aasta põhikirja muudatusega asendati äriühingu ärinimi KEK XYNI ärinimega „KEK DIAYLOS”.

26. juunil 2007 esitatud hagi — Las Palmeras versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-217/07)

(2007/C 211/67)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Las Palmeras S. Coop. And. (Sevilla, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja väidab, et uuritaval juhul on täidetud kohtupraktikast tulenevad nõuded ühenduse lepinguvälise vastutuse tuvastamiseks.

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 288 238 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

(¹) Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 3/40, lk 269).

(²) Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 864/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühised eeskirjad ja teatavad talupidajatele ettenähtud toetuskavad ja kohandatakse seda Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemise tõttu Euroopa Liiduga (ELT L 161, lk 48; ELT eriväljaanne 3/45, lk 136).

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva menetluse hageja, toorpuuvilla kiu seemnetest eraldamisega tegelev hispaania ettevõtja, taotleb kahju hüvitamist, mis väidetavalt tekkis hagejale turustusaastal 2006/2007 sellest, et kohaldati määruse (EÜ) nr 1782/2003 (¹) IV jaotise 10a peatükki, mis lisati määrusesse määruse (EÜ) nr 864/2004 (²) artikli 1 punktiga 20. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10a peatükiga kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks.

Selles osas tuletatakse meelde, et vaidluse esemeks olevad sätted tühistati Euroopa Kohtu 7. septembri 2006. aasta otsusega kohtuasjas C-310/04: Hispaania Kuningriik vs. komisjon, kuna oli rikutud proportsionaalsuse põhimõtet. Nimetatud otsuse kohaselt kohaldatakse seda määrust siiski jätkuvalt kuni uue määruse vastuvõtmiseni, mistõttu nimetatud sätteid kohaldati ka turustusaastal 2006/2007.

Konsultatsioonifirma koostatud kahe aruande alusel käsitletakse hagi sektorile tekitatud kahju, mis tekkis esiteks juba seetõttu, et tühistatud sätete kohaldamisest tulenevalt vähenes asjaomasel turustusaastal oluliselt toodetava toorpuuvilla kogus ja seetõttu ka tööstuse poolt seemnetest eraldatud puuvillakiu kogus. Täpsemalt, kõnealuste sätetega kehtestatud toetuskavade kohaselt on suur osa toetustest (umbes 65 %) puuvilla kasvatamisest sõltumatud, st et põlluharija saab toetust ka siis, kui ta kasutab oma maid teiste kultuuride kasvatamiseks. Seetõttu on ühe hektari külvipinna kasutamisest puuvilla kasvatamiseks potentsiaalselt saadav kasu väiksem teiste kultuuride kasvatamisest saadavast kasust. Selline olukord tõi kaasa ka puuvillakiu seemnetest eraldamisega tegeleva tööstuse poolt töötlemisest saadava tegevus-
tulu vähenemise.

26. juuni 2007 esitatud hagi — Agroquivir versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-218/07)

(2007/C 211/68)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Agroquivir, S. Coop. And. de Segundo Grado (Sevilla, Hispaania) (esindaja: advokaat Luis Ortiz Blanco)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 288 238 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: *Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon*.

25. juunil 2007 esitatud hagi — DSV Road versus komisjon

(Kohtuasi T-219/07)

(2007/C 211/69)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: DSV Road N.V. (esindajad: advokaadid A. Poelmans, A. Calewaert, R. de Wit)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada Belgia kuningriigi taotlusel Euroopa Ühenduste Komisjoni 24. aprilli 2007. aasta otsus (teatavaks tehtud numbri REC 05/02K(2007) 1776 all, millega määrati, et importtollid 168 004,65 euro ulatuses, mis olid Belgia Kuningriigi 12. augusti 2002. aasta taotluse esemeks, tuleb tagantjärele tagasi maksta ega saa neid vähendada.

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja importis Taist diskette, millele kohaldati üldise soodustuste süsteemi raames soodustuseeskirja tingimusel, et nende import toimub määruse (EMÜ) nr 2454/93⁽¹⁾ artikli 80 kohaselt Tai ametivõimude väljastatud päritolusertifikaadi vormi A alusel.

Iga tollideklaratsiooniga koos esitas hageja Tai ametivõimude väljastatud päritolusertifikaadi vormi A, mille alusel Belgia ametivõimud kohaldasid soodustuste süsteemi.

Mõned Tai ametivõimude väljastatud päritolusertifikaadid tunnustati siiski kehtetuteks, mistõttu nendele kaupadele ei kohaldatud Euroopa Ühendusse toomisel soodustuste süsteemi.

Vaidlustatud otsusega määras komisjon, et sellest tulenev tollivõlg tuleb tasuda.

Hageja väidab esitaks, et komisjon oleks pidanud kindlaks tegema, et määruse (EMÜ) nr 2931/92⁽²⁾ artikli 220 lõike 2 punkti b kohaselt võlgnetavaid tollimakse ei pea maksma tagasiulatuvalt. Hageja arvates tulenes päritolusertifikaadi vormi A väljastamine Tai ametivõimude eksimusest ja ei ole võimalik tõendada, et hageja oleks esitanud valeandmeid. Lisaks on hageja arvates tegu eksimusega ka siis, kui Tai ametivõimud oleksid pidanud teadma, et kaupadele ei laiene sooduskohtlemine.

Teiseks oleks komisjon vastavalt määruse nr 2913/92 artiklile 239 pidanud tollimaksu erandjuhu tõttu vähendada.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EMÜ) nr 2454/93, 2. juuli 1993, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EMÜ L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EMÜ) nr 2913/92, 12. oktoober 1992, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EMÜ 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 37).

29. juunil 2007 esitatud hagi — Thomson Sales Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-225/07)

(2007/C 211/70)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Thomson Sales Europe (Boulogne-Billancourt, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid F. Goguel ja F. Foucault)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Enne otsuse tegemist määrata määruste nr 2376/94 ja nr 710/95 vastuvõtmisel arvesse võetud kõigi dokumentide, kirjade, ettevalmistavate materjalide jms pooltele kättesaadavaks tegemine;

— esimese võimalusena tühistada komisjoni 7. mai 2007. aasta otsus nr REM 03/05.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiga taotleb hageja komisjoni 7. mai 2007. aasta otsuse nr REM 03/05, milles leiti, et hageja puhul ei ole importollimaksude vähendamine õigustatud, tühistamist. Nimetatud otsus tehti komisjonile esitatud taotluse alusel, mille saatsid Prantsuse ametivõimud, kes nõudsid hagejalt dumpinguvastaste tollimaksude tasumist hageja Tais asuvas filiaalis valmistatud värviteleviisorite vastuvõtuseadmete importimisel ning mille vähendamist hageja nõudis nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik⁽¹⁾, artikli 239 alusel.

Hageja leiab, et talle saab kohaldada tollimaksu vähendamist määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 239 alusel, kuna tema arvates täidab ta mõlemat nimetatud tekstis ette nähtud tingimust.

Mis puudutab esimest tingimust (erilise olukorra olemasolu), siis väidab hageja, et eriline olukord oli tema puhul täiesti olemas, tulenedes esiteks komisjoni käitumisest, kuivõrd komisjon muutis oma seisukohta kauba päritolu puudutatavate seadusandlike sätete tõlgendamisel, ilma et oleks ettevõtjaid sellest kohasel viisil teavitanud, ning teiseks, tulenedes liikmesriigi ametivõimude käitumisest, kuivõrd need järgisid komisjoni seisukohta.

Määruse (EMÜ) nr 2913/92 artiklis 239 sätestatud teise tingimuses osas (pettuse või hooletuse puudumine) väidab hageja, et teda ei saa süüdistada hooletuses, kuna ta uskus komisjoni teenistuste esialgse seisukoha põhjendatust, kuivõrd komisjoni teenistused otsustasid hageja arvates mitte kohaldada tema suhtes rangelt päritolureegleid, vaid kohaldada kõigi tema Tais asuva filiaali toodetud ja selle poolt eksporditud seadmete osas soodustust dumpinguvastaste tollimaksude tasumisel.

⁽¹⁾ EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307.

20. juuni 2007 esitatud hagi — Prana Haus GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (PRANAHAUS)

(Kohtuasi T-226/07)

(2007/C 211/71)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Prana Haus GmbH (Freiburg, Saksamaa) (esindaja: N. Hebeis)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Hageja nõuded

- tühistada esimese apellatsioonikoja 18. aprilli 2007. aasta otsus asjas R 1611/2006-1;
- kohustada Siseturu Ühtlustamise Ametit kandma ühenduse kaubamärgiregistrisse kaubamärgi „PRANAHAUS” registreerimise taotlus nr 4 839 916;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „PRANAHAUS” klassidesse 9, 16 ja 35 kuuluvate kaupade jaoks (registreerimistaotlus nr 4 839 916).

Kontrollija otsus: lükata registreerimistaotlus tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: määruse (EÜ) nr 40/94⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine, kuna registreerimiseks esitatud kaubamärgi puhul puudub absoluutne registreerimisest keeldumise põhjus.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

28. juunil 2007 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon

(Kohtuasi T-227/07)

(2007/C 211/72)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindaja: M. Muñoz Pérez)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tuvastada komisjoni 18. aprilli 2007. aasta otsuse 2007/243/EÜ, mille järgi ühenduse rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid on teinud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi tagatisrahastust, tühisus käesoleva hagi esemeks oleva küsimuse osas;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hispaania Kuningriik heidab vaidlustatud otsusele ette seda, et selles nähti ette majandusaastatel 2003 ja 2004 tomatite töötlemiseks antud abi raames tehtud maksete finantskorrektsioon summas 4 090 316,46 eurot.

Oma etteheidete toetuseks viitab hageja:

- määruse nr 729/70 ⁽¹⁾ artiklite 2 ja 3 ning määruse nr 1258/1999 ⁽²⁾ artikli 2 rikkumisele, kuna ei eksisteeri komisjoni viidatud rikkumisi, mis on seotud eeskätt kontrollidega toorainete tarnepunktides, mis seisnesid selles, et Extremadura autonoomse piirkonna inspektorid ei teostanud öiseid kontrole, kaalumistõendeid ei säilitatud ja suur hulk tardedokumente allkirjastati korraga;
- teise võimalusena proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele, kuna komisjon määrab finantskorrektsiooni tarnitud tomatite terve koguse peale, kuigi korrektsiooni aluseks olev rikkumine käsitleb üksnes öisel ajal tarnitud ja korrektsiooni oleks võinud piiritleda nende kogustega.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. aprilli 1970. aasta määrus (EMÜ) nr 729/70 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (EÜT L 94, lk 13).

⁽²⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1258/1999 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (EÜT L 160, lk 103; ELT erivaljaanne 03/25, lk 414).

29. juunil 2007 esitatud hagi — Malheiro versus komisjon

(Kohtuasi T-228/07)

(2007/C 211/73)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ana Malheiro (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat C. Ebrecht)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa komisjoni personali ja halduse peadirektori 30. aprilli 2007. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata 8. jaanuaril 2007 registreeritud kaebus nr R/6/07, mille esemeks oli nõue tühistada Euroopa komisjoni personali ja halduse peadirektoraadi otsus maksta hagejale vähendatud päevaraha määraga 28,78 eurot;
- mõista kostjalt hageja kasuks ajavahemiku 16. november 2006 kuni 31. oktoober 2008 eest välja komisjoni 1. juuni 2006. aasta otsusega (C(2006)2003), millega kehtestatakse komisjoni teenistusse lähetatud liikmesriigi ekspertide suhtes kohaldatavad eeskirjad, ettenähtud päevaraha täismääras 115,09 eurot, millest on maha arvatud hageja poolt juba saadud päevaraha; ning lisaks veel täiendav igakuine toetus summas 542,55 eurot;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja tema kantud kolimiskulud;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja, kes töötab komisjoni teenistuses lähetuses viibiva liikmesriigi eksperdina, soovib saada i) täismääras päevaraha komisjoni poolt määratud vähendatud määra asemel, ja ii) edasist päevaraha kolimishüvitise asemel.

Hagi toetuseks väidab hageja esiteks, et komisjon on teinud hindamisvea, määratledes hageja elupaigana Brüsseli põhjusel, et viimase abikaasa elukoht on seal. Hageja väidab, et viibib Brüsselis ainult ajutiselt, ning et tema peab sama moodi kui iga teine liikmesriigi lähetatud ekspert taluma lähetuse ajutisusest tingitud ebamugavusi ja piiranguid.

Lisaks väidab hageja, et komisjon rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 20, kuna komisjoni otsuse, millega kehtestatakse komisjoni teenistusse lähetatud liikmesriigi ekspertide suhtes kohaldatavad eeskirjad, artikli 20 lõike 3 punkt b diskrimineerib abielus olevaid liikmesriigi lähetatud eksperte võrreldes vallaliste liikmesriigi lähetatud ekspertidega, kes elavad kellegagi vabas kooselus.

Lisaks väidab hageja, et nimetatud diskrimineerimine, nagu ka meessoost ekspertidele (sõltumata sellest, kas nad elavad kooseluses) hagejast suurema toetuse maksmine tähendab nii EÜ artikli 141 ja meeste ja naiste võrdse tasustamise põhimõtte rikkumist kui direktiivi 2000/78/EÜ⁽¹⁾ ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist.

(¹) Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, 2.12.2000, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

5. juulil 2007. esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 25. aprilli 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas F-71/06, Lebedef-Caponi vs. komisjon

(Kohtuasi T-233/07 P)

(2007/C 211/74)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Luksemburgi Suurhertsogiriik) (esindaja: advokaat F. Frabetti))

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 25. aprilli 2007. aasta otsus kohtuasjas F-71/06;
- rahuldada apellandi esimeses kohtuastmes esitatud nõuded ja tunnistada vastuvõetavaks kohtuasjas F-71/06 esitatud hagi;
- teise võimalusena saata kohtuasi arutamiseks tagasi Avaliku Teenistuse Kohtule;
- teha otsus kohtukulude ja tasude kohta ning mõista need välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebusega palub apellant tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu otsus, millega jäeti rahuldamata hageja nõue tühistada tema karjääriarengu aruanne ajavahemiku 1. jaanuar kuni 31. detsember 2004 kohta.

Apellatsioonkaebuse toetuseks väidab apellant, et Avaliku Teenistuse Kohus tegi tõlgendamisvea ja eksis hinnates asjaolusid, millega kuulutati põhjendatuks vaidlusaluses karjääriarengu aruandes apellandi suhtes esitatud kriitilised hinnangud.

3. juulil 2007 esitatud hagi — Koninklijke Grolsch versus komisjon

(Kohtuasi T-234/07)

(2007/C 211/75)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Koninklijke Grolsch NV (esindajad: advokaat M. B. W. Biesheuvel ja advokaat J. K. de Pree)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada tema suhtes tehtud otsus täielikult või osaliselt, igal juhul aga hagejat puudutavas osas;
- tühistada talle määratud rahatrahv, teise võimalusena vähendada selle suurus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 18. aprilli 2007. aasta otsuse EÜ lepingu artikli 81 kohaldamise menetluses (asi COMP/B-2/37.766 — Madalmaade õlleturg), millega määrati hagejale rahatrahv.

Hageja tugineb oma hagis kolmele menetlusveale. Esiteks kestis menetlus ülemäära kaua, mistõttu ületati mõistlikku menetluse kestvust. Teiseks rikuti kaitseõigusi sellega, et hagejale ei antud võimalust tutvuda teiste menetlusosaliste vastustega vastuväite-teatisele. Kolmandaks rikuti hea halduse põhimõtet, sealhulgas hoolsuskohustust ja süütuse presumptsiooni, kuna komisjon käitus kontrollimisel erapoolikult, jättis süüst vabastavad argumendid arvesse võtmata ning kontrollis puudulikult ning ilma nõutava hoolsuseta.

Lisaks esitab hageja kuus etteheidet komisjoni tuvastatud asjaolude kohta. Nii on komisjon esiteks kokkusaamiste väidetavat eesmärki, teiseks nende käigus väidetavalt toimunud äri- ja eraklientide jagamist, kolmandaks muude äritingimuste väidetavat kooskõlastamist, neljandaks nii ärieesmärgil kui ka isiklikeks vajadusteks tarnitava õlle, kaasa arvatud private-label-õlle hindade ja hinnatõusude väidetavaid kokkuleppeid ja ühtlustamist, viiendaks rikkumiste väidetavat kestvust ja kuuendaks hageja väidetavat vahetut osalemist EÜ lepingu artikli 81 rikkumistes tuvastades rikkunud põhjendamiskohustust ja hea halduse põhimõtet.

Lõpetuseks esitab hageja kaks argumenti määratud rahatrahvi suuruse vastu. Komisjon on rikkunud määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 23 lõiget 2, kuna ta kasutas seadusega ettenähtud ülemmäära rakendades sellist käibe mõistet, mis hõlmab ka aktsiisimakse. Pealegi on määratud rahatrahv menetluse pikka kulgu arvestades ning võrreldes samal ajal toimunud Belgia õlle alase kohtuvaidlusega⁽²⁾ ebaproportsionaalne.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Asi IV/37.614/F3 PO/Interbrew ja Alken Maes (ELT 2003, L 200, lk 1).

4. juulil 2007 esitatud hagi — Bavaria versus komisjon

(Kohtuasi T-235/07)

(2007/C 211/76)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Bavaria NV (esindajad: advokaadid O. W. Brouwer, D. Mes, A. C. E. Stoffer)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada täies ulatuses või hagejat puudutavas osas komisjoni 18. aprilli 2007. aasta otsus EÜ artikli 81 kohases

menetluses (asi nr COMP/B-2/37.766 Madalmaade õlleturg — C (2007) 1697 (lõplik));

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 18. aprilli 2007. aasta otsuse EÜ artikli 81 kohases menetluses (asi nr COMP/B-2/37.766 Madalmaade õlleturg — C (2007) 1697 (lõplik)), millega talle määrati rahatrahv.

Esiteks rikkus komisjon selle otsusega hea halduse põhimõtet, kuna komisjon ei viinud läbi täielikku, hoolikat ja erapooletut hindamist.

Teiseks väidab hageja, et komisjon on teinud ilmse kaalutusvea ja rikkunud seega EÜ artiklit 81, kuna kohaldas seoses rikkumisega õigusnorme vääralt ning jättis arvesse võtmata süütuse presumptsiooni ja õiguspärasuse põhimõtted, ning EÜ artiklist 253 tuleneva põhjendamiskohustuse.

Kolmandaks määratles komisjon valesti rikkumise kestuse.

Neljandaks rikkus komisjon hagejale määratud rahatrahvi määramisel määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artiklit 23, selle alusel sätestatud suuniseid rahatrahvide määramisel⁽²⁾ ja võrdse kohtlemise põhimõtet.

Viiendaks viitab hageja sellele, et menetlus komisjonis on kestnud ilmselgelt kauem, kui seda saab pidada mõistlikuks, sest see võttis aega ligi seitse aastat.

Kuuendaks tugineb hageja olulistele menetlusõiguslike eeskirjade, hea halduse põhimõtte, kaitseõiguse põhimõtte rikkumisele, kuna hagejale ei antud võimalust tutvuda teiste õllevalmistajate vastustega vaidlusalaste asjaolude kohta ja komisjoni materjalidega, millel on oluline tähendus hageja kaitse seisukohalt.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1/2003, 16. detsember 2002, asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (ELT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Suunised määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 ja ESTÜ asutamislepingu artikli 65 lõike 5 kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (98/C 9/03) (EÜT 1998, C 9, lk 3; ELT eriväljaanne 08/01, lk 171).

4. juulil 2007 esitatud hagi — Saksamaa Liitvabariik versus komisjon

(Kohtuasi T-236/07)

(2007/C 211/77)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: M. Lumma ja J. Müller)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada komisjoni 27. aprilli 2007. aasta otsus K (2007) 1901 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastust 2006. eelarveaastal rahastatud liikmesriikide makseasutuste kulude raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise kohta selles osas, milles hagejale pannakse 1 750 616,27 euro suurune kohustus;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 27. aprilli 2007. aasta otsuse K (2007) 1901 lõplik Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastust 2006. eelarveaastal rahastatud liikmesriikide makseasutuste kulude raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise kohta ning taotleb otsuse tühistamist osas, milles see jätab teatud mittetagasinõutavad eksporditoetused poole ulatuses hageja kanda.

Oma hagi põhjenduseks väidab hageja esiteks, et kostja kohaldas alusetult määruse (EÜ) nr 1290/2005⁽¹⁾ artikli 32 lõike 5 kohast finantstagajärgede 50 % kandmise kohustust. Hageja arvates ei ole see säte kohaldatav neil juhtudel, millest on teatatud määruse (EÜ) nr 595/91⁽²⁾ artikli 5 lõike 2 kohaselt.

Teiseks väidab hageja, et kostja on teatud vaieldavatel juhtumitel rikkunud hea halduse põhimõtteid, kuna ta on käitunud vastu-

olus oma 4. mai 1995. aasta ühepoolsest protokollist kantud avaldusest tuleneva õigusliku kohustusega.

(¹) Nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT L 209, lk 1).

(²) Nõukogu 4. märtsi 1991. aasta määrus (EMÜ) nr 595/91 eeskirjade eiramise ja valesi makstud summade tagasinõudmise kohta ühise põllumajanduspoliitika rahastamisel, infosüsteemi loomise kohta selles valdkonnas ning määruse (EMÜ) nr 283/72 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 67, lk 11; ELT eriväljaanne 03/11, lk 171).

26. juunil 2007 esitatud hagi — CityLine Hungary Kft versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi T-237/07)

(2007/C 211/78)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: CityLine Hungary Kft. (Vecsés, Ungari) (esindaja: advokaat Á. Menyhei)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada komisjoni 30. märtsi 2007. aasta määruse (EÜ) nr 375/2007, mis avaldati Euroopa Liidu teatajas 4. aprillil 2007, artikli 2c lõige 1;

— mõista kohtukulud, sh advokaaditasud, välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi on esitatud komisjoni määruse (EÜ) nr 1702/2003 artikli 2c lõike 1 vastu, mis lisati määrusega nr 375/2007⁽¹⁾. See säte puudutab liikmesriikides registreeritud õhusõidukite käitamise jätkamist.

Kaupade õhustranspordiga tegelev hageja väidab, et määruse nr 375/2007 vaidlustatud säte puudutab teda otseselt ja isiklikult.

Oma hagi toetuseks märgib ta, et määruse nr 375/2007 artikkel 2c rikub õiguskindluse üldpõhimõtet. Tema sõnul seob vaidlustatud määrus võimaluse käitada õhusõidukeid minevikus toimunud sündmusega, st õhusõiduki registreerimisega enne asjaomase liikmesriigi ühinemist Euroopa Liiduga; seda sündmust ei saanud puudutatud isikud aga käesolevas asjas ilmselgelt ette teada.

Lisaks leiab hageja, et määruse nr 375/2007 vaidlustatud säte on vastuolus EÜ artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega. Sellega seoses väidab ta, et see säte piirab ebaproportsionaalselt neid isikuid, kelle õhusõidukid registreeriti pärast ühinemist Euroopa Liiduga. Lennuohutuse seisukohast ei ole see säte asjakohane ega vajalik ning läheb kaugemale sellest, mis on vajalik EÜ asutamislepingus kehtestatud eesmärkide saavutamiseks.

(¹) Komisjoni 30. märtsi 2007. aasta määrus (EÜ) nr 375/2007, millega muudetakse komisjoni määrust (EÜ) nr 1702/2003, millega nähakse ette õhusõidukite ja nendega seotud toodete, osade ja seadmete lennukõlblikkuse ja keskkonnaohutuse sertifitseerimise ning projekterimise- ja tootjaorganisatsioonide sertifitseerimise rakenduseeskirjad (ELT L 94, lk 3).

11. juulil 2007 esitatud hagi — Ristic jt versus komisjon

(Kohtuasi T-238/07)

(2007/C 211/79)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Ristic AG (Burgthann, Saksamaa), Piratic Meeresfrüchte Import GmbH (Burgthann, Saksamaa), Prime Catch Seafood GmbH (Burgthann, Saksamaa) ja Rainbow Export Processing SA (San José, Costa Rica) (esindaja: advokaat H. Schmidt)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

— Tühistada komisjoni 16. mai 2007. aasta otsus (2007/362/EÜ) vastavalt EÜ artikli 231 lõikele 1 niivõrd kui võrd see otsus muudab komisjoni otsust 2004/432/EÜ selliselt, et Costa Rica ei ole selle lisa esimeses veerus enam oma ISO2 koodiga, teises tulbas puudub tema nimi ja kaheksandas

veerus „X”-märk, tähistamaks seda, et vastavalt otsusele 2004/432/EÜ on lubatud Costa Ricast Euroopa Liitu importida akvakultuuris toodetud loomi ja loomseid tooteid;

- põhimõtteliselt tuvastada, et Euroopa Ühendus on kohustatud hüvitama hagejatele komisjoni otsusega tekitatud kahju;
- kohustada komisjoni hüvitama hagejatele kohtukulud Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad vaidlustavad komisjoni otsuse 2007/362/EÜ (¹), kuna sellega jäeti Costa Rica akvakultuuris toodetud loomade ja loomsete toodete osas välja nende kolmandate riikide nimekirjast, mille jääkide seire kavasad tunnustatakse.

Hagejateks on ettevõtjad, kes tegelevad eelkõige Costa Rica ja Ecuadori akvakultuuris toodetud krevettide töötlemise ja turustamisega. Nad väidavad, et vaidlustatud otsus puudutab neid nii otseselt kui ka isiklikult EÜ artikli 230 lõike 4 tähenduses.

Oma hagi põhjenduseks väidavad hagejad eelkõige, et vaidlustatud otsus on proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise tõttu õigusvastane. Lisaks on kostja nende arvates rikkunud õigust olla ära kuulatud ning kaalutusõigust.

(¹) Komisjoni 16. mai 2007. aasta otsus, millega muudetakse otsust 2004/432/EÜ kolmandate riikide esitatud jääkide seire kavade tunnustamise kohta vastavalt nõukogu direktiivile 96/23/EÜ (teatavaks tehtud numbri K(2007) 2088 all) (ELT L 138, lk 18).

9. juulil 2007 esitatud hagi — Pathé Distribution versus EACEA

(Kohtuasi T-239/07)

(2007/C 211/80)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Pathé Distribution SAS (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat P. Deprez)

Kostja: Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Täitevasutus (EACEA)

Hageja nõuded

- otsustada, et leping nr 2006-09120304D1021001FD1507 ei olnud seadusekohaselt lõpetatud Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Täitevasutuse poolt ja on endiselt jõus;
- mõista Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Täitevasutuse hageja kasuks välja lepingu järgi maksmata jäänud summa 9 737 eurot.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva, vahekohtu klauslil põhineva hagiga nõuab hageja kohustada kostjat maksuma summa, mis on võrdeline lepingu nr 2006-09120304D1021001FD1507, mis puudutab ühenduse rahalist abi projektile filmi videograafiliseks levitamiseks nõukogu määrusega 2002/821/EÜ⁽¹⁾ vastuvõetud programmi MEDIA Plus raames, täitmisel maksmata jäänud summaga.

Pooled allkirjastasid lepingu 27. juunil 2006 ja vastavalt lepingule maksis kostja hagejale avansi. 8. mail 2007 saatis kostja hagejale kirja taotlusega lõpetada leping põhjusel, et projekti tegelik kogumaksumus oli madalam kui projekti eelarve ja et projekti finantsaruandes ei ole esitatud kirjalikke selgitusi, ning nõudega maksta tagasi ettemakstud summa. Hageja seevastu märgib, et vastavalt lepingutingimustele pidi kostja toetus projektile suurenema 50 %-ni videograafilise levitamise tegelikust maksumusest ja taotleb seega täiendava summa maksmist lisaks makstud avansile.

Oma hagi toetuseks väidab hageja, et lepingu lõpetamine kostja poolt on seadusevastane ja põhjendamatu, kuna see ei järgi lepingu lõpetamist sätestavaid lepingutingimusi ja nimelt, see ei võimalda hagejale aega esitada oma märkused lepingu täitmise kohta. Hageja väitel tuleb Avaliku Teenistuse Kohtul otsustada, et leping on endiselt jõus.

Lisaks sellele vaidlustab hageja lepingu lõpetamise põhjendused väites, et kostja ei ole täitnud oma lepingulisi kohustusi.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 2000. aasta otsus 2000/821/EÜ Euroopa päritoluga audiovisuaalteoste arendamise, levitamise ja nende müügi edendamise soodustamiseks mõeldud programmi rakendamise kohta (MEDIA Plus — arendamine, levitamine ja müügi edendamine) (2001-2005), ELT L 336, lk 82; ELT eriväljaanne 13/26, lk 88.

4. juulil 2007 esitatud hagi — Heineken Nederland ja Heineken versus komisjon**(Kohtuasi T-240/07)**

(2007/C 211/81)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hagejad: Heineken Nederland BV ja Heineken NV (esindajad: advokaadid T. Ottervanger ja M.A. de Jong)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada hagejatele suunatud otsus tervikuna või osaliselt;
- tühistada hagejatele määratud trahv või vähendada trahvisummat;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad vaidlustavad komisjoni 18. aprilli 2007. aasta otsuse EÜ artikli 81 kohaldamise menetluses (juhtum COMP/B-2/37.766 — Hollandi õlleturg), millega hagejatele määrati trahv.

Põhjendusena toovad hagejad kõigepealt välja terve rea menetlusvigu. Esiteks rikkus komisjon hindamisel hea halduse tava ja määruse nr 1/2003 artiklit 27, kuna ei võimaldanud juurdepääsu teiste ettevõtjate seisukohtadele. Teiseks ei teostanud komisjon hoolsat ja erapooletut hindamist. Kolmandaks rikuti konkurentsivoliniku ilmumisega süütuse presumptsiooni. Neljandaks kestis menetlus ebamõistlikult kaua, millega rikuti hagejate kaitseõigusi.

Hagejad heidavad lisaks ette EÜ artikli 81 rikkumist. Sellega seoses väidavad nad esiteks, et tõendeid on esitatud puudulikult ning rikutud on süütuse presumptsiooni ja põhjendamiskohustust. Teiseks ei saa rääkida kokkuleppest ja/või kooskõlastatud tegevusest. Kolmandaks määras komisjon väidetava rikkumise kestuse valesti.

Lisaks sellele on hagejatel mitmeid etteheiteid seoses määratud trahvi suurusega. Esimesena heidavad nad ette määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 3 rikkumist, suuniste trahvide arvutamise meetodi kohta vale kohaldamist ning võrdse kohtlemise põhimõtte, õiguskindluse põhimõtte, proportsionaalsuse põhimõtte ja põhjendamiskohustuse rikkumist. Komisjon määratles rikkumise raskuse valesti eeskätt sellega, et määras rikkumise viisi valesti, ei võtnud arvesse asjaolu, et mõju turule ei ole märkimisväärt ning määratles konkreetse geograafilise turu valesti. Lisaks sellele määras komisjon valesti trahvi lähtesumma, hoiatava mõju eesmärgil kasutatava koefitsiendi ning kestuse. Peale selle ei arvestanud komisjon piisavalt kergendavate asjaoludega ning ebamõistlikult pikk haldusmenetluse kestvus tõi kaasa ebaproportsionaalselt suure trahvi, kuna komisjon oli vahepeal oma trahvi suurust puudutatavat poliitikat karmistanud.

Viimaks väidavad hagejad, et komisjon vähendas trahvi ebamõistlikult pika haldusmenetluse tõttu ebaproportsionaalselt väikeses ulatuses.

10. juulil 2007 esitatud hagi — Buzzi Unicem versus komisjon

(Kohtuasi T-241/07)

(2007/C 211/82)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Buzzi Unicem SpA (esindajad: advokaadid C. Viviani ja M. Vellano)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada EÜ asutamislepingu ja selle kohaldamisel kehtestatud põhimõtete ning õigusnormide rikkumise tõttu komisjoni 15. mai 2007. aasta otsus, mis käsitleb siseriiklikku kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise kava, millest Itaalia andis teada vastavalt parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ, osas, milles see kohustab muutma siseriikliku saastekvootide eraldamise kava nii, et ei oleks enam

lubatud ratsionaliseerimismeetmed, mis näevad ette, et käitaja võib säilitada osa eraldatud kvote, kui leiab aset „sulgemine tootmise ratsionaliseerimismenetluse tõttu” (otsuse artikli 1 punkt 4 ja artikli 2 punkt 4);

— mõista käesoleva menetluse kohtukulud hageja kasuks välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas kohtuasjas vaidlustatud otsuses sedastati, et siseriiklik saastekvootide eraldamise kava, millest Itaalia andis 15. detsembri 2006. aasta kirjas teada, ei ole kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiviga 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ.

Asjaolu, mida konkreetsemalt vaidlustatakse, puudutab käitaja võimalust säilitada osa eraldatud kvote, kui tootmise ratsionaliseerimismenetluse tõttu suletakse kõik või osa tootmiskäitiseid.

Hagi toetuseks väidab hageja:

— et kostja kohaldas väärtalt oma kriitilist analüüsi sõnade „eraldamise kohandamine” alusel, välistades nn *ex-post* kohandamise võimaluse. Sellega seoses möönab hageja, et selline kohandamine võib turgu moonutada ja tekitada äritegevuses kindlusetust ning rikkuda eespool viidatud direktiivi III lisa kriteeriumi 10. Hageja väitel on kõne all pigem selle ära hoidmine, et jäädaks ilma õigusest eraldatud kvootidele ja seega õigusest kasutada neid teiste käitiste puhul. Sisuliselt püütakse sellega vältida takistusi ettevõtja subjektiivsete õiguste vabale korraldusele ja arendusele, mis on vastavalt EÜ artiklitele 5, 174 ja 157 ka vastuolus mõistlikkuse, proportsionaalsuse, keskkonnakaitse- ja konkurentsi põhimõtetega.

— Vaidlustatud otsus on lisaks vastuolus loogiliste eeldustega, millel see põhineb. Sellega seoses tuleb täpsustada, et vaidlustatud otsuse neljandas põhjenduses möönab komisjon ise, et direktiiv näeb liikmesriikidele ette võimaluse teha kohandusi tingimusel, et kohanduse mõju ei ole tagasiulatuv ja et see ei kahjusta ühenduse süsteemi toimimist. Käesolevas asjas jääb suletud käitise käitaja turule ja jätkab teiste loa saanud käitiste käitamist. Seega on „eraldamise kohandamine” — kasutades komisjoni sõnu — võimalik.

— Kostja on jätnud selgitamata, mille alusel ta otsustas, et kriitiseeritud süsteem on „*ex-post* kohandamisena” direktiiviga vastuolus.

— Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine selle valguses, mis on sätestatud komisjoni otsuses Ühendkuningriigi siseriikliku saastekvootide eraldamise kava heakskiitmise kohta.

6. juulil 2007 esitatud hagi — Weiler versus Siseturu Ühtlustamise Amet — CISQ (Q2WEB)

(Kohtuasi T-242/07)

(2007/C 211/83)

Hagiavaldus esitati saksa keeles

Pooled

Hageja: Dieter Weiler (Pulheim, Saksamaa) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard, T. Dolde ja A. Renck)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendale

Hageja nõuded

- Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 29. märtsi 2007. aasta otsus nr R 893/2005-1, ning
- mõista kohtukulud välja kostjalt; apellatsioonikojas teise menetluspoole menetlusse astumise korral mõista kohtukulud välja kostjalt ja menetlusse astujalt.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: Sõnamärk Q2WEB kaupadele ja teenustele klassides 9, 35, 38 ja 42 (ühenduse kaubamärk nr 2 418 150).

Ühenduse kaubamärgi omanik: Hageja.

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: CISQ Federazione Certificazione Italiana Sistemi di Qualità Aziendale.

Kehtetuks tunnistamise taotleja õiguste aluseks olev kaubamärk: Sõnamärk QWEB teenustele klassis 42 (ühenduse kaubamärk nr 1 772 078), kujutismärk QWEB teenustele klassides 35, 38 ja 42 (ühenduse kaubamärk nr 1 871 201) ja sõnamärk QWEB-MARK teenustele klassides 35, 38 ja 42 (ühenduse kaubamärk nr 1 771 963).

Tühistamisotsakonna otsus: Tunnistada asjaomane kaubamärk kehtetuks.

Apellatsioonikoja otsus: Lükata kaebus tagasi.

Väited: Määruse (EÜ) nr 40/94 (¹) artikli 52 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 8 lõike 1 punktiga b rikkumine, kuna vastandatud kaubamärgid ei ole visuaalselt, kõlaliselt ja kontseptuaalselt sarnased ning tähistevahelised erinevused on piisavad välis- tamaks segiajamise tõenäosust asjaomase tarbija poolt.

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

11. juulil 2007 esitatud hagi — Poola Vabariik versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi T-243/07)

(2007/C 211/84)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: E. Ośniecka-Tamecka)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada komisjoni 4. mai 2007. aasta otsus K2007/361/EÜ, milles käsitletakse muude põllumajandustoodete kui suhkru ülemääraste varude kindlaksmääramist ning nende kõrvaldamise finantstagajärgi seoses Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemisega (teatavaks tehtud numbri K(2007) 1979 all) (¹) osas, mis puudutab Poola Vabariiki;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsusega määrati kindlaks põllumajandustoodete kogused, mis olid Poolas Euroopa Liiduga ühinemiskuupäeval vabas ringluses ning mis ületasid komisjoni arvates koguse, mida

võidaks käsitada normaalse ülekandevõimega, ning kohustati Poolat tasuma „nende toodete [...] ülemääraste varude kõrvaldamisega seotud kulud”.

Hageja tugineb vaidlustatud otsuse tühistamishagis kahele väitele: ühinemisakti ^(?) IV lisa neljanda peatüki punkti 4 rikkumisele, kuna komisjonil puudus pädevus vaidlustatud otsuse tegemiseks, ning proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele.

Esimese väite põhjenduseks väidab hageja, et komisjon on ületanud vaidlustatud otsust tehes ühinemisakti IV lisa neljanda peatüki punktist 4 tulenevat pädevust, kuna otsus muudab ühinemisaktis sätestatud kokkuleppeid, kehtestades rahatrahve, mis polnud aktis ette nähtud. Lisaks on vaidlustatud otsus vastuolus ühinemisaktis sätestatud põhimõttega, mille kohaselt liikmesriigid peavad hoolitsema selle eest, et põllumajandustoodete ülemäärased varud, mis olid ühinemiskuupäeval nende territooriumil vabas ringluses, tõepoolest kõrvaldatakse.

Proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist põhjendab hageja sellega, et vaidlustatud otsuse eesmärgid on omavahel vastuolus ning pealegi puudub nende osas õiguslik õigustus. Lisaks pole vaidlustatud otsus sobiv vahend ülemääraste varude kõrvaldamisega seotud kuludega arveldamiseks. Pealegi on otsuses tehtud olulisi vigu Poolas vabas ringluses olevate ülemääraste varude kindlaksmääramisel, kuna ei ole arvestatud neid ülemääraseid varusid, mis Poola pärast ühinemist omal kulul kõrvaldas. Otsus koormab Poolat ülemääraste varude kõrvaldamise kuludega, mida ühenduse tegelikult ei peaks kandma, ning toob kaasa ühenduse alusetu rikastumise Poola arvel. Kõigele lisaks polnud vaidlustatud otsus tingimata vajalik, kuna Poola liitumise tagajärjel Euroopa Liiduga ei tekkinud põllumajandusturu häiret ning liitumisest on juba palju aega möödas. Kuigi vaidlustatud otsus on tehtud ühinemisakti alusel, ei täida ta põllumajanduse valdkonnas ühtegi aktis sätestatud eesmärki.

⁽¹⁾ ELT L 138, lk 14.

⁽²⁾ 23. septembri 2003. aasta akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta (ELT 2003 L 236, lk 33).

13. juulil 2007 esitatud hagi — Campo de Cartagena versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-244/07)

(2007/C 211/85)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: S.A.T., „Campo de Cartagena” (Murcia, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatud käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 288 238 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

13. juulil 2007 esitatud hagi — Virsa versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-245/07)

(2007/C 211/86)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Virsa, S. Coop. L. (Murcia, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 1 655 410 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

13. juulil 2007 esitatud hagi — Coesagro versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-246/07)

(2007/C 211/87)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: S. Coop. And. Ecijana de Servicios Agropecuarios (Coesagro) (Sevilla, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 1 035 466 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

11. juulil 2007 esitatud hagi — Slovakkia versus komisjon

(Kohtuasi T-247/07)

(2007/C 211/88)

Kohtumenetluse keel: slovakkia

Pooled

Hageja: Slovakkia Vabariik (esindaja: J. Čorba)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada vaidlustatud otsus osas, mis puudutab hagejat, või juhul, kui Esimese Astme Kohus peab seda vajalikuks või sobivaks, tühistada vaidlustatud otsus tervikuna;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 4. mai 2007. aasta otsuse K(2007) 1979, milles käsitletakse muude põllumajandustoodete kui suhkru ülemääraste varude kindlaksmääramist ning nende kõrvaldamise finantstagajärgi seoses Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemisega ⁽¹⁾ (ELT L 138, lk 14) (K(2007)1979 lõplik), mida parandati 25. mail 2007. Vaidlustatud otsuses määras komisjon kindlaks teatud liiki puuviljade ja riisi kogused, mis olid ühine-miskuupäeval Slovakkia territooriumil vabas ringluses ja mis ületasid koguseid, mida võinuks käsitada normaalse ülekandeva-runna 1. mail 2004. Samas nõudis ta hagejalt 3 634 000 euro suuruse summa tasumist nende koguste kõrvaldamise kulude hüvitamiseks.

Oma hagi toetuseks väidab hageja, et kostja ei olnud pädev vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseks.

Lisaks sellele väidab hageja, et isegi kui kostja oleks olnud pädev Slovakkia Vabariigi territooriumil olevate ülemääraste varude kindlaksmääramiseks ja nende väidetavate ülemääraste varude eest makse nõudmiseks Slovakkia Vabariigilt, siis rikkus ta ühinemislepingut ⁽²⁾, kuna ta ei tegutsenud õige õigusliku aluse alusel, st akti ühinemistingimuste kohta ⁽³⁾ artikli 41 alusel.

Lisaks sellele väidab hageja, et kostja rikkus vaidlustatud otsusega ühinemislepingut ja proportsionaalsuse ja õiguskindluse üldpõhimõtteid kuna ta ei tõendanud, et ühendus oli seetõttu, et hageja ei kõrvaldanud ülemäärasteid varusid, kandnud kulusid või saanud muul moel kahju; et ta ei võtnud õigeaegselt vastu sobivaid õiguslikke eeskirju hageja ülemääraste turuvarude kõrvaldamise, ülemääraste varude kindlaksmääramise viisi ja hagejalt nõutava makse arvestamise kohta.

Lõpetuseks väidab hageja, et puuduliku põhjendusega rikuti olulisi menetlusnorme.

⁽¹⁾ ELT L 138, lk 14.

⁽²⁾ Leping Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemise kohta Euroopa Liiduga (ELT L 236, lk 17).

⁽³⁾ Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta (ELT L 236, lk 33).

12. juulil 2007 esitatud hagi — Tšehhi Vabariik versus komisjon

(Kohtuasi T-248/07)

(2007/C 211/89)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Tšehhi Vabariik (esindaja: T. Boček)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni otsus tervikuna;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus osas, milles see puudutab Tšehhi Vabariiki;
- mõista komisjonilt välja juba tasutud summad;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub tühistada komisjoni 4. mai 2007. aasta otsus C (2007) 1979 lõplik, milles käsitletakse muude põllumajandustoodete kui suhkru ülemääraste varude kindlaksmääramist ning nende kõrvaldamise finantstagajärgi seoses Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemisega⁽¹⁾. Selles otsuses määras kindlaks komisjon liha, puuviljade ja riisi kogused, mis oli ühinemiskuupäeval Tšehhi Vabariigi territooriumil vabas ringluses ja mis ületasid kogused, mida võidakse käsitada normaalse ülekandevaruna 1. mail 2004. Samal ajal kohustas komisjon hagejat tasuma 12,287 miljoni euro suuruse summa kõnealuste koguste kõrvaldamise kulude hüvitamiseks.

Oma hagi toetuseks toob hageja välja, et komisjon on ületanud oma volitusi ja rikkunud niiviisi ühinemistingimusi käsitleva akti⁽²⁾ IV lisa 4. peatüki lõiget 4, määrares nimetatud sättele rajanevas otsuses kindlaks summad, mida uued liikmesriigid peavad kogu ülemäärase põllumajandustoodete varu eest ühenduse eelarvesse maksma.

Lisaks väidab hageja, et isegi kui komisjon oli volitatud seda otsust vastu võtma ühinemistingimusi käsitleva akti IV lisa 4. peatüki lõike 4 alusel, rikkus ta kõnealust otsust vastu võttes proportsionaalsuse põhimõtet, kuna antud meede ei ole ei vajalik ega kohane selle eesmärgi saavutamise seisukohalt, mida ülemääraste varude kõrvaldamise kohustusega silmas peetakse.

Lisaks toob hageja välja, et kostja rikkus nii ühinemistingimusi käsitleva akti IV lisa 4. peatüki lõiget 2, loetuna koos EÜ artikliga 10, kui õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid, jättes määratlemata normaalse ülekandevaru mõiste ja võttes vaidlustatud otsuse vastu mitteläbipaistval viisil.

Hageja väidab ka, et komisjon rikkus ühinemistingimusi käsitleva akti IV lisa 4. peatüki lõiget 2, sest vaidlustatud otsus ei võtta arvesse kõiki olulisi asjaolusid.

Viimaks väidab hageja, et kostja rikkus ühinemistingimusi käsitleva akti IV lisa 4. peatüki lõiget 4, kuna ta ei põhjendanud oma otsust piisavalt.

⁽¹⁾ ELT L 138, 30.5.2007, lk 14.

⁽²⁾ Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta (ELT L 236, 23.9.2003, lk 33).

17. juulil 2007 esitatud hagi — Sungro versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-252/07)

(2007/C 211/90)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Sungro, S.A. (Córdoba, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 37 188 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

17. juulil 2007 esitatud hagi — Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-253/07)

(2007/C 211/91)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Desarrollo y Aplicaciones Fitotécnicas, S.A. (Córdoba, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 1 116 667 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

17. juulil 2007 esitatud hagi — Pinzón versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-254/07)

(2007/C 211/92)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: S. Coop. And. Agrícola y Ganadera de Pinzón (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 1 298 861 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

17. juulil 2007 esitatud hagi — Algodonera de Palma versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-255/07)

(2007/C 211/93)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Algodonera de Palma S.A. (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 2 002 344 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

16. juuli 2007 esitatud hagi — People's Mojahedin Organization of Iran versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi T-256/07)

(2007/C 211/94)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: People's Mojahedin Organization of Iran (Auvers sur Oise, Prantsusmaa) (esindajad: advokaat J.P. Spitzer ja D. Vaughan, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- Tühistada nõukogu otsus 2007/445/EÜ osas, milles see puudutab hagejat;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja on esitanud nõude tühistada osaliselt nõukogu 28. juuni 2007. aasta otsus 2007/445/EÜ, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks otsused 2006/379/EÜ ja 2006/1008/EÜ⁽¹⁾, millega jäetakse hageja nende isikute, rühmituste ja üksuste nimekirja, kellele kohaldatakse rahaliste vahendite ja teiste rahaliste ressursside külmutamist.

Hagi toetuseks väidab hageja, et vaidlustatud nõukogu otsus tuleb tühistada, kuna nõukogu tugines jätkuvalt hageja kuulumisele otsuse 2006/379/EÜ loetellu, mille nõukogu oleks pidanud hagejat puudutavas osas tühistama või ära muutma lähtudes

Esimese Astme Kohtu 2006. aasta otsusest kohtuasjas T-228/02: Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata). Hageja on seisukohal, et nõukogu oli kohustatud hageja nime kõnealusest loetelust eemaldama.

Lisaks leiab hageja, et käesoleva otsuse vastuvõtmisega rikuti hageja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele ning, et vastuvõetud otsus on asjakohaselt põhjendamata.

Veel märgib hageja, et vaidlustatud otsus võeti vastu dokumentide alusel, mis puudutasid kõik ajavahemikku enne 2001. aastat, ning et otsuse tegemisel ei arvestatud hageja esitatud dokumente, mis puudutasid 2001. aastale järgnevaid aastaid.

Lõpuks väidab hageja, et eelnimetatud asjaolud kujutavad endast pädevuse ületamist või võimu kuritarvitamist.

⁽¹⁾ ELT 2007 L 169, lk 58.

17. juulil 2007 esitatud hagi — Prantsusmaa versus komisjon

(Kohtuasi T-257/07)

(2007/C 211/95)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. Belliard, G. de Bergues, R. Loosli ja A.-L. During)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada komisjoni 26. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 727/2007⁽¹⁾, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 (millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad⁽²⁾) I, III, VII ja X lisa, lisa punkt 3 niivõrd, kui võrd sellega lisatakse VII lisa peatükki A punktid 2.3 b, 2.3 d ja 4;

— teise võimalusena, kui Esimese Astme Kohus leiab, et see osalise tühistamise nõue ei ole vastuvõetav, tühistada määrus (EÜ) nr 727/2007 tervikuna;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiga palub hageja komisjoni 26. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 727/2007, millega lubatakse määrusega (EÜ) nr 999/2001 võrreldes vähem piiravaid teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate kontrolli ja likvideerimise meetmeid, osalist või teise võimalusena tervikuna tühistamist.

Oma hagi toetuseks väidab hageja, et vaidlustatud sätted tuleb tühistada ettevaatuspõhimõtte rikkumise tõttu nii riskihindamise kui -juhtimise osas.

Hageja väidab, et komisjon eiras ettevaatuspõhimõtet riskihindamise staadiumis, kuna komisjon ei võtnud arvesse teadusarvamuste vahelist lahknevust, mis peale veise spongioosne entsefalopaatia teiste spongioossete entsefalopaatiate inimesele ülekandumise võimalikkuse osas hageja arvates esineb, ning tugines nende testide, mille põhjal komisjon võttis vastu vaidlustatud määruse, usaldatavuse küsitavusele.

Hageja arvates eiras komisjon ettevaatuspõhimõtet ka riskijuhtimise staadiumis, kuivõrd vaidlustatud sätted ei võimalda riski vähendada ning võivad seda lausa suurendada. Peale selle leiab hageja, et vaidlustatud sätetega põhjustatud riski suurendamist ei õigusta sellest tekkiv kasu.

⁽¹⁾ ELT L 165, lk 8.

⁽²⁾ ELT L 147, lk 1.

17. juuli 2007 esitatud hagi — Campo de Alcalá del Río versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-258/07)

(2007/C 211/96)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: S. Coop And. de Productores del Campo de Alcalá del Río (Sevilla, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 1 035 466 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

17. juuli 2007 esitatud hagi — Algusa Algodonera Utrerana versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-259/07)

(2007/C 211/97)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Algusa Algodonera Utrerana, S.A. (Sevilla, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 721 355 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

17. juulil 2007 esitatud hagi — Las Marismas de Lebrija versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-260/07)

(2007/C 211/98)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Las Marismas de Lebrija, S. Coop. And. (Sevilla, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 1 575 122 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

13. juulil 2007 esitatud hagi — Komisjon versus Banca di Roma

(Kohtuasi T-261/07)

(2007/C 211/99)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: advokaat A. Colabianchi ning teenistujad F. Amato ja M. Wilderspin)

Kostja: Banca di Roma SpA

Hageja nõuded

- kohustada S.p.a Banca di Roma't, aadress Itaalia, Rooma (00144), Viale Umberto Tupini 180, kes tegutseb praeguse

seadusliku esindaja kaudu, täitma 28.10.1989. aastal Euroopa Ühenduste Komisjoni ees antud pangagarantii;

- kohustada S.p.a Banca di Roma't, aadress Itaalia, Rooma (00144), Viale Umberto Tupini nr 180, kes tegutseb praeguse seadusliku esindaja kaudu, maksma Euroopa Ühenduste Komisjonile, aadress Belgia, Brüssel (1039), rue de la Loi 200, 412 607,41 eurot ja intress summas 94,37 eurot päevas alates 30. detsembrist 2006 kuni garantiikohustuse täieliku täitmiseni, või Euroopa Kohtu poolt otsustatavas muus summas;

- kohustada S.p.a Banca di Roma't, aadress Itaalia, Rooma (00144), Viale Umberto Tupini nr 180, kes tegutseb praeguse seadusliku esindaja kaudu, kandma enda kohtukulud, ja mõista temalt välja Euroopa Ühenduste Komisjoni kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagiavaldus on esitatud EÜ artikli 238 ja vahekohtuklausli alusel, mis tuleneb Banco di Roma (praeguse ärinimega Banca di Roma) 28. oktoobril 1989 Euroopa Ühenduste Komisjoni ees antud garantiist.

2. augusti 1989. aasta otsusega C(89) 1241 (¹) määras komisjon neljateistkümnele keevitatud terasvõrgu tootjale, sealhulgas Ferriere Nord SpA-le, trahvi EÜ artikli 85 lõikega 1 (praegune EÜ artikli 81 lõige 1) keelatud kokkulepete sõlmimise ja kooskõlastatud tegevustes osalemise eest; Ferriere Nord SpA-le määratud trahv oli 320 000 eküüd.

Vastavalt selle otsuse artiklile 4 oli Ferriere Nord SpA kohustatud trahvi tasuma kolme kuu jooksul alates otsusest teatamisest, välja arvatud juhul, kui Ferriere Nord esitab pangagarantii kogu võlgnetava summa ulatuses, st nii põhivõla kui intresside ulatuses.

30. oktoobri 1989. aasta tähtitud kirjaga, mis saadi kätte 7. novembril 1989, saatis Ferriere Nord komisjonile 26. oktoobri 1989. aasta kuupäevaga kirja, milles Banco di Roma (praeguse ärinimega Banca di Roma) Udine'i (Itaalia) kontor teatas komisjonile, et ta on garantii andjaks Ferriere Nord kohustuste suhtes, nii trahvi summas 320 000 eküüd kui ka intressi suhtes, mida arvestati alates 15. novembrist 1989 kuni trahvi täieliku tasumiseni.

Kohtuasjas T-153/04 (²) otsustas Esimese Astme Kohus 27. septembri 2006. aasta kohtuotsuses, et komisjoni õigus keevitatud terasvõrgu otsuse täitmist nõuda on vastavalt määruse nr 2988/74 artikli 4 lõikele 1 ajas piiratud (kohtuotsuse T-153/04 punktid 53 ja 58).

Hageja on aga seisukohal, et sel kohtuotsusel ei ole mingeid tagajärgi Banca di Roma väljaantud garantii suhtes, sest see garantii on Itaalia õiguse (asjas kohaldatav õigus) kohaselt sõltumatu ja Banco di Roma on kohustatud garantiikohustuse täitma komisjoni esimesel nõudmisel; ta ei saa garantii täitmisest keeldumiseks esitada vastuväiteid, mida võiks esitada Ferriere Nord.

⁽¹⁾ EÜT 1989 L 260, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Kohtu lahendite kogumikus veel avaldamata.

13. juulil 2007 esitatud hagi — Leedu versus komisjon

(Kohtuasi T-262/07)

(2007/C 211/100)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Hageja: Leedu Vabariik (esindajad: D. Kriauciūnas ja E. Matulionytė)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 4. mai 2007. aasta otsus K(2007) 1979 lõplik ⁽¹⁾ või teise võimalusena tühistada nimetatud otsus selles osas, milles see puudutab Leedu Vabariiki;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsusega määratakse kindlaks põllumajandustoodete kogused, mis on ühinemiskuupäeval uutes liikmesriikides vabas ringluses ja ületavad koguseid, mida võidaks käsitada normaalse ülekandevõimega 1. mail 2004, ning summad, mida uued liikmesriigid peavad tasuma kõnealuste koguste kõrvaldamise hüvitamiseks.

Hageja hinnangul on vaidlustatud otsus ebaseaduslik. Tema hagi põhineb neljal väitel.

1. Pädevuse puudumine

Hageja väidab, et ühinemisakti IV lisa 4. peatüki punkt 4 ei anna komisjonile õigust kohustada liikmesriike tasuma ühenduse eelarvesse karistusliku olemusega summasid, eriti kui ta ei ole

tõendanud, et komisjon on ülemääraste koguste kõrvaldamiseks teinud reaalseid kulutusi, samuti on komisjon ületanud kolmeaastast tähtaega, mis on sätestatud ühinemisakti artiklis 41 sama artikli alusel otsuse tegemiseks, ja see on ainus säte, mis võib olla otsuse õiguslikuks aluseks.

2. Ühenduse õiguse rikkumine

Õiguskindluse põhimõtte rikkumine: vaidlustatud otsusega on rikutud õiguskindluse põhimõtet, kuna ülemääraste koguste arvutamise meetodid ja kriteeriumid ei olnud ühinemise ajal olemasolevate koguste kindlaksmääramisel teada, mis oleks liikmesriikidel võimaldanud ülemääraste koguste tekkimist ära hoida või need kõrvaldada varusid kogunud ettevõtjate kulul. Peale selle on vaidlustatud otsuses sätestatud teistsugused kriteeriumid ja laiendatud hindamisele kuuluvate toodete loetelu võrreldes määruse nr 1972/2003 artikliga 4, mille alusel liikmesriigid kontrollivad ülemääraste varude tekkimist.

Diskrimineerimiskeelu rikkumine: erinevalt komisjoni määrusest (EÜ) nr 144/97, milles käsitletakse põllumajandustoodete ülemääraste varusid Austrias, Rootsis ja Soomes, on vaidlustatud otsuses hinnatud mitte ainult neid tooteid, mille puhul makstakse eksporditoetust või rakendatakse sekkumismeetmeid, vaid ka muude toodete varusid. Diskrimineerimiskeeldu on rikutud ka sellega, et uute liikmesriikide erinevaid olukordi on koheldud ühetaoliselt ja erilised asjaolud, milles need varud on tekkinud, on põhjendamatu jätetud arvesse võtmata.

Hea halduse ja läbipaistvuse põhimõtete rikkumine: vaidlustatud otsuses ei ole tasumisele kuuluvate summade arvutamise alused ammendavalt esitatud ning need kriteeriumid muutuvad pidevalt. Lisaks, kuigi liikmesriigid hindasid ise varusid kooskõlas ühenduse õigusaktidega, siis komisjon, jättes selgitamata, miks see hindamine on ebatäpne ja seda vaidlustamata, viis läbi samade varude uue hindamise omaenda kriteeriumide alusel.

Ühinemisakti sätete rikkumine: esiteks ei ole otsus sobiv ülemääraste varude kõrvaldamisega taotletavate ühinemisakti IV lisa 4. peatüki punktis 2 seatud eesmärkide saavutamiseks eriti seetõttu, et selles otsuses määratud trahve ei ole isegi püütud siduda kulutustega, mida komisjon ülemääraste varude kõrvaldamiseks tegelikult tegi. Teiseks on otsus vastu võetud pärast seda, kui oli möödunud ühinemisakti artiklis 42 ettenähtud tähtaeg, mille jooksul komisjon võis rakendada üleminekumeetmeid — kolm ühinemisjärgset aastat.

3. Põhistamata jätmine

Hageja leiab, et vaidlustatud otsus ei ole nõuetekohaselt põhistatud või on lausa põhistamata; eelkõige ei ole selles näidatud, kas (ja millisel määral) tegi ühendus asjaomaste ülemääraste koguste kõrvaldamiseks tegelikult kulutusi, mis tuleb katta liikmesriikidel.

4. Ilmselged kaalutlusvead

Kostja kinnitab, et komisjon tegi ilmselgeid kaalutlusvigu, kui ta esiteks valis makromajandusliku meetodi ega hinnanud liikmesriikides tegelikult tekkinud varusid ja teiseks, kui ta poolte esitatud konkreetsete argumentide hindamisel ei võtnud arvesse Leedu Vabariigis piimasektori siseriiklike varude tekkimisel valitunud erilisi objektiivseid asjaolusid.

(¹) Komisjoni 4. mai 2007. aasta otsus 2007/361/EÜ, milles käsitletakse muude põllumajandustoodete kui suhkru ülemääraste varude kindlaksmääramist ning nende kõrvaldamise finantstagajärgi seoses Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemisega (ELT 2007, L 138, lk 14).

9. juulil 2007 esitatud hagi — Air One versus komisjon

(Kohtuasi T-266/07)

(2007/C 211/101)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Air One SpA (esindajad: advokaadid M. Merola ja P. Ziotti)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada komisjoni 23. aprilli 2007. aasta otsus K(2007) 1712 avaliku teenindamise kohustuse kehtestamise kohta teataval Sardiiniast väljuvatel ja sinna suunduvatel lennuliinidel osas, millega kohustatakse Itaalia valitsust võimaldama avalikku teenindamist kõigil lennuettevõtjatel, kes on nõus vastavaid avalike teenuseid osutama, võtmata sealjuures arvesse seda, kas nende nõusolek on esitatud enne või pärast siseriiklike õigusnormidega ette nähtud kolmekümne päevase tähtaja möödumist (otsuse artikli 1 punkt a);

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja taotleb EÜ artikli 230 neljanda lõigu alusel komisjoni 23. aprilli 2007. aasta otsuse K(2007) 1712 avaliku teenindamise kohustuse kehtestamise kohta teataval Sardiiniast väljuvatel ja sinna suunduvatel lennuliinidel vastavalt nõukogu määruse (EMÜ) nr 2408/92 (ühenduse lennuettevõtjate juurde-

pääsu kohta ühendusesisestele lennuliinidele) artiklile 4 tühistamist.

Oma nõuete toetuseks esitab hageja järgmise tühistamisväite:

— ilmne hindamisviga, ebaloogilised ja vastuolulised põhjendused. Hageja väidab kõigepealt, et komisjon — kohustades Itaalia valitsust võimaldama asjaomaseid liine teenindada kõigil lennuettevõtjatel, kes kavatsevad avaliku teenindamise kohustusi järgida, sõltumata ajast, mil nad tegid teatavaks oma kavatsuse teenindamist alustada ning kuupäevast, mil see teade kätte saadi, ehk sellest, kas see toimus siseriiklikes õigusnormides ette nähtud kolmekümne päeva jooksul või hiljem — hindas eespool nimetatud valitsuse kehtestatud korda ühenduse vastavate õigusnormide *ratio*'t ja eesmärke arvestades valesti. Hageja rõhutab eriti seda, et määruse nr 2408/92 artikkel 4 kohustab liikmesriike saavutama territoriaalset ühtsust avaliku teenindamise kohustuste kaudu, mis, olles erandiks ühenduse lennuettevõtjate juurdepääsule ühendusesisestele lennuliinidele, järgivad proportsionaalsuse põhimõtet ja piiravad seega niipalju kui võimalik ainuõiguste ja/või rahaliste kompensatsioonide andmist. Hageja arvates on Itaalia valitsus ühenduse õigusnormide olemuse täielikult edasi andnud, võttes arvesse, et aegumistähtaja kindlaksmääramine avaliku teenuse osutamise kohustuse panemise menetluse „esimeses faasis”:

— ajendab lennuettevõtjaid esitama „esimeses faasis” oma pakkumised ja liikmesriiki määrama vastavad avaliku teenindamise kohustused ning

— piirab võimalust minna edasi „teise faasi”, milles valitsus on kohustatud andma riigihanget kasutades ainuõiguse, millega kaasneb tema võimalik kohustus maksta vastavat kompensatsiooni.

— Vastupidiselt sellele, mida komisjon kaudselt kinnitab, on ülejäänud osas selge, et ühenduse lennuettevõtjate konkurents ühendusesisestel lennuliinidel, millel on avalikku teenindamise kohustus, ei saa kujuneda samamoodi kui liinidel, millel seda kohustust ei ole. Selleks et avaliku teenindamise kohustus kehtestada, peavad kõnealuseid liine iseloomustama niisugused tasuvusprobleemid, et ükski lennuettevõtja ei tahaks avalikku huvi arvestades normaalses turutingimustes neid liine teenindada. Sellest tuleneb vajadus kehtestada kohusetundlike ja hoolsate lennuettevõtjate suhtes kaitsemeetmed.

— Hageja rõhutab ka komisjoni poolt ette kirjutatud korra diskrimineerivat iseloomu, kuna aegumistähtjast loobumine avaliku teenindamise kohustuse kinnitamisel soosib eelkõige neid lennuettevõtjaid, kellel on turul märgatav osakaal, võimaldades neil kandideerida avaliku teenindamise kohustusega liinidele pärast tähtaja möödumist, kui konkurendid on juba pakkumuse teinud, ja eesmärgiga võtta neilt nende turuosa.

- Lõpus on hageja arvates komisjoni põhjenduses rikutud õigusnormi osas, kus käsitletakse avaliku teenindamise kohustuse panemise menetluse eripära. Hageja kinnitab sellega seoses, et aegumatuse puhul pikendatakse nimetatud menetluse „esimest faasi” lõpmatuseni, mis on ebaloogiline ja vastuolus komisjoni enese kinnitusega, mille kohaselt avaliku teenindamise kohustuse panemise menetlus on ühtne kahest osast koosnev menetlus.

23. juulil 2007 esitatud hagi — Martin versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi T-276/07)

(2007/C 211/102)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Hans-Peter Martin (Viin, Austria) (esindajad: advokaat É. Boigelot)

Kostja: Euroopa Parlament

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 10. mai 2007. aasta otsus, millest teatati 14. mail 2007 ja milles märgitu kohaselt otsustati, et hagejale on teatud summa makstud alusetult ja vastavalt parlamendiliikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja artikli 27 lõikele 3 tuleb see summa hagejalt tagasi nõuda;
- tühistada vajalikus ulatuses finantsküsimumuste peadirektoraadi peadirektori 13. juuni 2007. aasta otsus, millega täideti eespool viidatud 10. mai 2007. aasta otsust ning milles nõuti hagejalt eespool viidatud summade tasumist või paluti välja pakkuda kirjalik lahendikava, millele Euroopa Parlament annab nõusoleku 30. päeva jooksul alates sellest otsusest;
- tühistada vajalikus ulatuses ja juhul, kui see on vajalik, kõik otsuse täitmiseks tehtud eelnevad ja menetluse käigus tehtud otsused;
- mõista olenemata lahendist kostjalt välja menetlusega seotud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagejale kui Euroopa Parlamendi liikmele antud assistendihüvitisi puudutava uurimise tulemusel koostatud aruandes leidis Euroopa Pettustevastane Amet, et teatud nõudeid on rikutud. Selle aruande alusel võttis Euroopa Parlamendi peasekretär 10. mail 2007 vastu vaidlustatud otsuse, milles ta otsustas, et vastavalt parlamendiliikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja artikli 27 lõikele 3 tuleb hagejal alusetult väljamakstud summad tagasi maksta.

Hageja tugineb hagiavalduses neljale väitele.

Esimeses väites leiab hageja, et parlamendiliikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja, eriti selle artiklit 14 ja artikli 27 lõiget 3, on vääralt ja ebatäpselt kohaldatud.

Teises väites leiab hageja, et hageja esitatud tõendite hindamisel on tehtud viga.

Kolmandaks väidab hageja, et rikutud on nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust⁽¹⁾ ning proportsionaalsuse ja mittediskrimineerimise põhimõtteid.

Lõpetuseks väidab hageja, et rikutud on võistlevuse põhimõtet ja tema kaitseõigust.

⁽¹⁾ EÜT L 248, lk 1.

18. juulil 2007. aastal esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Avaliku Teenistuse Kohtu 11. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas F-2/06, Luigi Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi T-278/07 P)

(2007/C 211/103)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

- Tühistada igal juhul täies ulatuses vaidlustatud määrus;
- esimese võimalusena, rahuldada apellandi poolt esimeses astmes esitatud nõuded;
- mõista teiselt menetluspoolelt apellandi kasuks välja kõik kohtumenetlusega seonduvad tasud ja kulud, mida apellant kannab seoses asjaomase apellatsioonkaebusega;
- teise võimalusena, saata asi tagasi Avaliku Teenistuse Kohtusse uue otsuse langetamiseks.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Avaliku Teenistuse Kohtu 11. mai 2007. aasta määruse peale kohtuasjas F-2/06: Marcuccio vs. komisjon, millega tunnistati vastuvõetamatuks apellandi esitatud hagi.

Oma nõuete toetuseks väidab apellant, et:

- Avaliku Teenistuse Kohus moonutas asjaolusid ja apellandi kirjalikes märkustes esitatud väiteid. Selles küsimuses rõhutab apellant iseäranis, et esimeses astmes kõne all olnud otsuse sisuline olemasolu selgub vähimagi kahtlusetu komisjoni 29. juuli 2005. aasta teatisest, mis näeb ette võimaluse suletud toimiku taasavamiseks mis tahes ajahetkel. Viide mainitud võimalusele ei jäta kahtlusi selles osas, et vaidlus-alune otsus oli tegelikult tehtud ja ka tegelikult ellu raken-datud;
- andes määruse hagi läbivaatamata jätmise kohta rikkus kohus õigusnormi iseäranis seetõttu, et määrus on põhjen-datud läbivaatamise absoluutse takistusega ehk kahju teki-tava akti puudumisega tühistamishagi puhul, samas kui enne määruse andmist tehti katse saavutada asjas kohtuväline kokkulepe, kusjuures nimetatud katse kohta puudub konkreetne ja asjakohane põhjendus.
- apellandi õigust kaitsele on pöördumatult kahjustatud, kuna teda ei teavitatud asjas menetluse jätkumisest, ning seega ei olnud tal võimalik enda kaitseks esitatud väiteid kaitse tõhustamise eesmärgil täiendada. Selles osas märgib apellant, et Avaliku Teenistuse Kohtu teatisele, millega viimane teavitas apellanti kohtuvälise kokkuleppe saavutamise katsest, ei järgnenud ühtki kirjalikku ega mis tahes muus vormis teadet asjas menetluse jätkumise või eelmainitud katse tulemuste kohta. Lisaks andis Avaliku Teenistuse Kohus vaidlus-aluse määruse enam kui kuus kuud pärast eelnime-tatud katset. Veelgi enam, vaidlus-aluses määru-ses ei ole kõnealust katset mainitud;

- Lõpetuseks väidab apellant, et vaidlus-alune määrus on täieli-kult põhjendamata ning seal on vääralt kohaldatud kahju tekitava otsuse mõistet.

23. juulil 2007 esitatud hagi — Prantsusmaa versus komisjon**(Kohtuasi T-279/07)**

(2007/C 211/104)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. Belliard, G. de Bergues, L. Butel ja S. Ramet)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi taotleb hageja komisjoni 10. mai 2007. aasta otsuse K(2007) 2110 (lõplik), millega komisjon tunnistas EÜ arti-kli 86 lõikega 1, kooskõlas EÜ artiklitega 43 ja 49, kokkusobi-matuks Prantsuse Code Monétaire et Financier, millega antakse kolmele krediitiasutusele — la Banque Postal'ile, les Caisses d'Épargne'le ja Prévoyance et le Crédit Mutuelil'ile erioigused säästuarvete livret A ja livret bleu avamiseks, tühistamist.

Hageja esitab oma hagi toetuseks viis väidet.

Esimene väide tugineb kaitseõiguste rikkumisele ja võistlevuse põhimõtte rikkumisele.

Teiseks toob hageja esile selle, et komisjon ületas oluliselt oma kaalutusõiguse piire leides, et asjaomased erioigused piiravad asutamisevabadust ja seetõttu on nad vastuolus EÜ artikliga 43, tõendamata sealjuures, et need erioigused ei tulene ülekaalukast üldisest huvist, mis on eluaseme saamine ja pangateenustele juurdepääs.

Kolmandas väites märgib hageja, et komisjon ületas oluliselt oma kaalutusõiguse piire EÜ artikli 86 lõike 2 kolmanda tingimuse kohaldamisel, kuna ta leidis, et teenused, mis on seotud üldise majandushuviga pangateenustele juurdepääsu osas, on mõeldud ainult isikutele, kellel on erilised raskused põhilistele pangateenuste kättesaadavuse osas. Hageja väidab, et komisjon ületas oma kaalutusõiguse piire üldise majandushuviga pangateenuste määratlemise järelevalve osas ja määratles liiga kitsalt tegevuse pangateenustele juurdepääsu osas. Hageja arvates ületas komisjon oluliselt oma kaalutusõiguse piire ka kohaldades EÜ artikli 86 lõike 2 teist tingimust, mille kohaselt peab teenuste osutamine toimuma kooskõlas asutamislepingu eeskirjadega ja selle artikli neljandat ja viiendat tingimust. Hageja väidab, et komisjon tegi vea hinnates asjaomaste erioiguste kehtetuks tunnistamise mõju majanduselule ja ületas oluliselt oma kaalutusõiguse piire kohaldades proportsionaalsuse põhimõtet, leides, et on olemas nende teenuste, mida pangateenuste ja sotsiaalse eluaseme kättesaadavus puudutavad, saavutamiseks vähem piiravaid meetmeid, kui erioiguste andmine.

Neljandas väites märgib hageja, et komisjon ületas oluliselt oma kaalutusõiguse piire leides, et asjaomased erioigused ei ole kooskõlas EÜ artikliga 49.

Viiendas väites toob hageja esile, et vaidlustatud otsus ei ole põhjendatud.

Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 24. juulil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 22. mai 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas F-97/06: López Terual versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi T-284/07 P)

(2007/C 211/105)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Siseturu Ühtlustamise Amet (OHMI) (esindajad: I. de Medrano Caballero ja E. Maurage)

Teine menetluspool: Adelaida López Terual (Guadalajara, Hispaania)

Hageja nõuded

— tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 22. mail 2007 kohtuasjas F-97/06 tehtud otsus;

— teha kohtukulude osas õiglane otsus.

Väited ja peamised argumendid

22. mai 2007. aasta otsusega, mille tühistamist käesoleva apellatsioonkaebusega nõutakse, tühistas Avaliku Teenistuse Kohus Siseturu Ühtlustamise Ameti 6. oktoobri 2005. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata A. Lopez Terueli taotlus töövõimetuskomitee moodustamiseks.

Selle otsuse tühistamise taotluse toetuseks esitab Siseturu Ühtlustamise Amet kolm väidet.

Esimene väide tuleneb personalieeskirjade rikkumisest, mis puudutavad töövõimetuskomitee moodustamist, osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus samastas invaliidsuspensiooni saamise tingimused töövõimetuskomitee moodustamise tingimustega. Apellant vaidlustab apellatsioonkaebuses ametisse nimetava asutuse juhi pädevuse olemasolu, mis puudutab selle komisjoni moodustamist, ja väidab, et Avaliku Teenistuse Kohus on seega teinud tõlgendamisvea.

Teiseks väidab apellant, et on rikutud personalieeskirjade artiklit 90 ja on eksitud seaduse kohaldamisel, mis puudutab vaidlustatud otsuse piiritlemist osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et 6. oktoobri 2005. aasta otsus on üksnes õigusi kahjustav meede, käsitledes seda Siseturu Ühtlustamise Ameti otsust kinnitava aktina, milles leidub vastus selle peale esitatud kaebusele.

Kolmandaks väidab Siseturu Ühtlustamise Amet, et Avaliku Teenistuse Kohus on ilmselgelt moonutanud fakte ja tõendeid selles osas, milles ta otsustas, et Siseturu Ühtlustamise Amet on rajanud oma otsuse 18. oktoobril 2005 saadud arstliku eksperiti järeldustele.

Esimese Astme Kohtu 9. juuli 2007. aasta määrus — Total versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Peterson (Beverly Hills Formula TOTAL PROTECTION)

(Kohtuasi T-326/06) ⁽¹⁾

(2007/C 211/106)

Kohtumenetluse keel: inglise

Euroopa Kohtu esimese koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 326, 30.12.2006.

EUROOPA LIIDU AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 11. juuli
2007. aasta otsus — B versus komisjon

(Kohtuasi F-7/06) ⁽¹⁾

(Avalik Teenistus — Ametnikud — Töötasu — Kodumaalt
lahkumise toetus — Personalieeskirjade VII lisa artikli 4
lõikes 1 ettenähtud tingimused)

(2007/C 211/107)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: B (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja
A. Jaume, hiljem advokaadid S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J. Currall ja
D. Martin)

Kohtuasja ese

Avalik Teenistus — Ametisse nimetava asutuse 10. oktoobri
2005. aasta otsuse tühistamine, millega jäeti hageja kaebus rahu-
ldamata, koos ametisse nimetava asutuse 25. aprilli 2005. aasta
otsusega, millega keelduti hagejale kodumaalt lahkumise toetuse
maksmisest.

Otsuse resolutiivosa

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Pooled kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 96, 22.4.2006, lk 35.

Avaliku Teenistuse Kohtu (esimene koda) 12. juuli
2007. aasta määrus — Continolo versus komisjon

(Kohtuasi F-143/06) ⁽¹⁾

(Avalik Teenistus — Ametnikud — Pension — Pensioni-
õiguste ülekandmine — Ilmselge vastuvõetamatus)

(2007/C 211/108)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Donato Continolo (Duino-Aurisina, Itaalia) (esindajad:
advokaadid S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz ja R. Albelice)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: D. Martin ja
M. Velardo)

Kohtuasja ese

Avalik Teenistus — Komisjoni otsuse tühistamine hagejale
pensioniõiguste andmise ja arvutamise kohta osas, milles ei ole
isiklikel põhjustel võetud puhkuse perioodi 11. juunist 1981
kuni 1. märtsini 1983 tervikuna arvesse võetud.

Määruse resolutiivosa

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Pooled kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 20, 27.1.2007, lk 41.